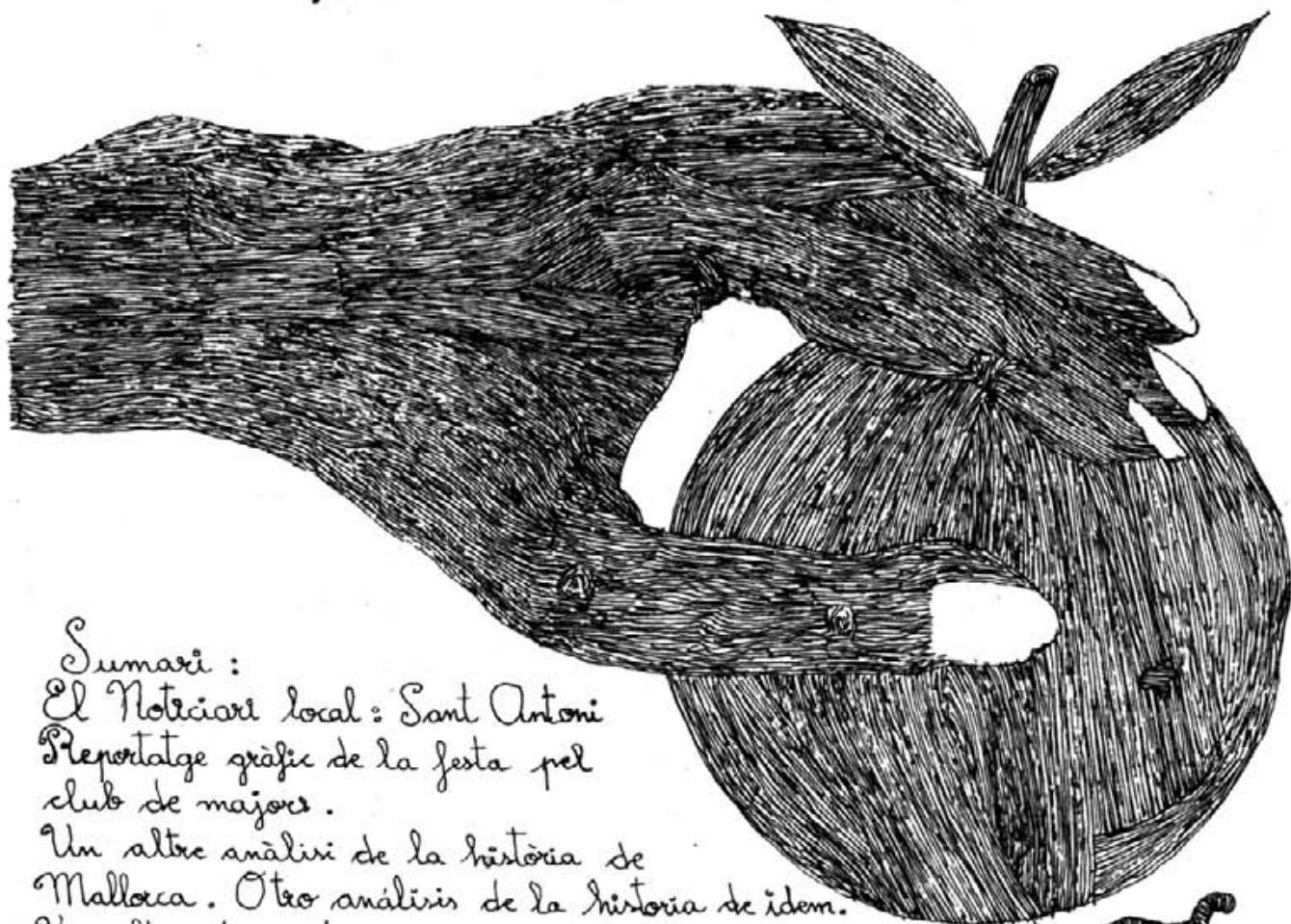

Veïnat

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

Sumari:
El Noticiari local: Sant Antoni
Reportatge gràfic de la festa pel
club de majors.
Un altre anàlisi de la història de
Mallorca. Otro anàlisi de la història de idem.
Un altre de matances!.
Els esports. Passatemps.
Una de marxisme-feminisme.
El conte de la padrina: "el rellotget de'n Pepi".
El baró de bidet i el seu sarcasme!
Les pel·lícules que podreu veure aquest mes al cinema.
i per acabar recordem a mirar la llista del "propi".

preu: 60 pessetes

nº 25, febrer 85

EDITORIAL

Continuam fent les coses a grapades.

Si de sempre ens hem estat queixant de l'encreuat de Santa Ponça, tot fa suposar que continuarem així durant molts d'anys.

Qui més qui manco, ja ha passat pel nou "invent" del M.O.P.U., i qui més qui manco s'ha duit les mans al cap quan ha vist el jeroglífic que ha de resoldre per agafar qualsevol de les direccions i, mentres tant, els cotxes que venen de Ciutat i d'Andratx segueixen amb l'oportunitat de continuar la seva marxa sense aminorar la velocitat, i poden passar a totes.

I les gents que viven a la Urbanització Galatzó continuen jugant-se la vida cada vegada que, a peu, han d'atravesar l'encreuat per anar a Santa Ponça.

I els nins que vagin a l'Escola del mateix lloc tendran un perill encara major que els qui van a la de Palma-Nova, cada vegada que entrin o surtin de l'Edifici Escolar.

I els "responsables" (¿...?) estaran tranquils, pensant que ja han solucionat el problema, i és que clar, mentres no hi hagi accidents amb víctimes, no serà una zona perillosa...

I continuam, i continuarem, fent les coses a grapades.

REVISTA VEÏNATS

Nº dipòsit legal:

P.M. 1/1983

HAN COL.LABORAT:

Joan Jiménez
Margalida Cabrer
Josep Suàrez
Carme López
Maria Duran
Antònia Barceló
Jaume
Sa Padrina
Joan Rubio
Diana Hernando
El Baró de Bidet
Daxi.

COORDINADORS:

Pep Rubio
Joan Vidal
Manel Suàrez
COORDINADORA INFANTIL
Margalida Sotomayor

Els components de la Banda, Coral, Ballet, Rondalla i Veïnats, volem agrair a S. Barceló i Joan Rubio, les seves paraules d'ànim, i confirmar-los el nostre propòsit de continuar treballant per Calvià.

Gràcies.

Juguets Gual

C/. Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

JOAN SALVA

construccions

calvià

NOTICIARI LOCAL

"Sant Antoni i el dimoni
jugaven a trenta-ú,
el dimoni va fer trenta
i Sant Antoni trenta-ú".

- Idò a Calvià també va perdre el dimoni, només és que va ser una derrota una mica retrassada i, encara més, agravada, perquè per damunt "En Banyeta" hi va passar també Sant Sebastià (sense llum i amb poca gent), ja sabeu que, com que Sant Antoni no és festa local al nostre Terme, es va fer el diumenge següent, just després de l'altre Sant.

Carrosses n'hi va haver cinc: un forn, una bugaderia, un grapat de "dones" amb barba que s'escalfaven, uns sestedors i un remolc de festa, plés de palmes. La presència de cavalls enguany va ser escassa, però així mateix comparegueren els animalets petits a veure el seu patró, i mentres tant, la Banda de Música posant la salsa a tota la festa.

- I parlant de Banda, ens hem de referir a l'espectacle que, amb ella, protagonitzaren el Ballet de Mª Rosa, la Coral Amics i els guitarristes, a benefici del Club de Majors, recaudant unes trenta mil pessetes.

- El passat dissabte 26 va tenir lloc la reunió trimestral informativa de l'Associació "LA VILA" amb molt poca afluència de socis, de la que la mateixa Associació ens informa més envant.

- I resulta que quan aquest número sigui als tallers, s'estarà celebrant SA RUA DE CALVIA, sa nostra RUA, ja que haurà estat el dia 10 la seva realització. Enguany no podem convidar-vos a partivipar-hi perquè quan llegigueu tot això ja s'haurà feta, però dessitjam que tot vagi bé i tengui tanta participació com altres anys.

- I la Revista sortirà poc abans de la celebració de la Rua de Ciutat, vos recomanem que formeu comparses, o carrosses i hi aneu.

Manuel Suárez.

EXPLOTACION DE APARTAMENTOS TURISTICOS

Jardín del Sol	Mini Folies
Caesar's	(Pto. Andratx)
Acapulco	Jardín de Playa

INFORMES Y RESERVAS:
EDIFICIO PALMIRA - SES ROTES VELLES
Tel. 69001-690966-691312-690264
Télex 68783 PAMO-E . Sta. Ponsa (MALLORCA)

CARPINTERIA
CALVIA

Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOR, 5/N - TEL.

CALVIA - MALLORCA

*Consell Insular
de Mallorca*

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Comissió de cultura

-S'han editat 10.000 exemplars del fulletó "20 excursions a peu per l'illa de Mallorca" en els següents idiomes: Català, francès, anglès, italià i alemany. En total fan 60.000 fulletons.

També s'han reeditat "Mallorca de cerca", fulletó que proporciona una ampla informació dels serveis que els turistes poden trobar a cada zona de l'illa.

El 13 de gener tingué lloc a Sa Pobla la "II trobada de Dimonis" amb la participació de 20 pobles de Mallorca.

-Es va presentar a Barcelona el llibre "Miró i Mallorca".

-Al Teatre Principal s'ha celebrat la "1ª Setmana del Cinema Català" organitzada per la comissió de cultura del CIM amb la projecció dels següents films: BEARN, EXCALIBUR, LA CIUTAT CREMADA, EL VICARI D'OTLOT, LA PLACA DEL DIAMANT; JANOT I ELISENDA (infantil). Per ser una setmana divulgativa de la nostra llengua l'entrada va ser gratuïta.

-La mateixa comissió acordà la condició d'obligar-se a posar un local en condicions, a mantenir-lo i posar el material necessari per la creació imminent de biblioteques municipals a n'els següents pobles: Sòller, Pollença, Bugar, Selva, Banyalbufar, Sineu, Estelencs, Felanitx, Costitx, Capdepera, Ses Salines i Son Servera. També es compromet a tenir oberta la biblioteca tantes hores al dia com ho exigeixin les necessitats del municipi.

Ajuntament

EL PLENARI DEL MES

El primer punt de l'ordre del dia, - que tractava de l'aprovació de les act--tes de les sessions anteriors, es va llegir una carta, que signada per tots els -regidors, a excepció de'n Rafael Xamena, -mostrava la disconformitat amb el Secretari, per la redacció d'un punt de l'acta -del plenari del 27-12-84, en el qual es -tractaven les retribucions complementàries dels funcionaris municipals, per considerar que la interpretació de la Secretaria no s'ajustava a les manifestacions fetes pels Regidors.

Es va aprovar la nova tarifa per la prestació del servei domiciliari d'aigua potable a Calvià i Es Capdellà i que es de 33'80 pts. el metre cúbic.

Es va aprovar el projecte per fer -la reforma a la vivenda i consultori del metge des Capdellà.

Es va aprovar una subvenció d'un milió vuit-cents mil pts. al Club Esportiu Costa de Calvià, i quatre-cents mil pts. al Rugby Calvià Club.

Es va nomenar representant de l'Ajuntament a ls centres escolars al Regidor Pedro Calvo, ja que el regidor Luis Fuentes havia dimitit d'aquest càrrec.

Als precs i preguntes va sortir el tema del "cruce de S. Ponça. La Corporació es va mostrar d'acord en iniciar gestions amb els organismes corresponents -per modificar el "cruce", ja que la solució actual no satisfà a ningú.

També es va dir de posar un nou pavimentació. Plaça de l'església de Calvià, a deuat per fer-hi ball, i a més també es va dir que es canviarien totes les faroles del poble per posar-hi un model més adequat a l'entorn.

REDACCIO DE VEÏNATS

Ja coneixem a l'autor de les GLOSES DELS CANS, sortides a l'altre número!!! Es tracta d'un mestre que, durant aquells temps vivia a Calvià, i els al.lots li deien de mal nom en "cagacerilles".

AVV

la vila

entre tots la farem amunt

LA VEU DE L'ASSOCIACIÓ

El dissabte passat va tenir lloc la reunió trimestral informativa de l'Associació "LA VILA" a la que hi assistiren molt poques persones.

Es va parlar primerament de les activitats culturals realitzades durant els darrers mesos, de les que s'han duit a bon port:

- Els Reis i Sant Sebastià a Es Capdellà.
- Sant Antoni a Calvià.

Estant prevista la realització d'un projecte per tot l'any que compta amb actuacions musicals, conferències, torneigs, etc, als dos pobles, així com un concurs de redacció i poesia en català i de dibuix i ceràmica a les Escoles.

De la part cultural podem passar a dir que es va informar de les activitats fetes a Es Capdellà, de les que ja parlàvem al darrer número i es va

decidir posar varis noms a carrers de Calvià que no en tenen, estudiant-se encara els del poble veí, els noms són:

- Camí de Son Rei, Carrer de S'Ajuntament, Carrer Estret, Ca'n Ferra, Ca'n Fustera, Camí Nou i el darrer Plaça Nova (que encara no està feta). No tenim els plànols per poder oferir-vos la localització de cada un dels carrers, però el seu nom vos podrà dir, més o manco, quins són.

I la reunió va acabar amb la informació que la REgidora Margalida Nàjera va proporcionar damunt la pujada dels impostos a pagar com a conseqüència de la revisió del catastre, afirmant que ncara no és sap res segur perquè han d'esperar a tenir l'estudi acabat. Les notícies, sense verificar, que ens arriben, apunten cap a una pujada que s'atraca al triple del que es venia pagant, essent així que enguany es pagarien el sis primers mesos com sempre, i els sis darrers segons la pujada.

VOS DEMANAM MIL EXCUSES

I les vos hem de demanar perquè al número passat ens equivoquem al preu de la Revista individual i el posarem a 75 ¢, quan en realitat ha de ser a 60 ¢, que és més lògic.

U.N.I.R.

RESCADOS PUERTO DE POLLENÇA

C/ CA NA CUÓ 4. CALVIÀ . Tlno: 67-02-06

El premi del mes

EL PREMI DEL MES

No!, i ara que la màquina va descansar durant el mes passat, la bufetada serà molt més forta.

Aquesta vegada la donam al "tècnic" que va idear la "rotonda" a l'entrada de Santa Ponça, i és que se mereix un premi, perquè ha ideat un garbellot que és massa. A poc d'inaugurar-se ja hi han quedat esflorats varis cotxes. I si ens posam a pensar en l'estiu, amb autocars i estrangers que no saben cap on han de partir, valdrà més anar cap a Peguera per Es Capdellà que passar per l'invent.

I com que veim que aquests "inventors" deven tenir el cap de ciment, ens permetem ajudar a la nostra sufrida màquina amb un cilindre, així que, CLOC!, closcada pel tècnic que farà els tallers de planxisteria d'or.

I encara en volem donar un altre. Com que el vespré de Sant Sebastià la mitat de les persones que eren a la llimara se mossegaren un dit pensant que era un butifarró a causa del poc llum que teníem a la pista, maquinada a aquest "hombre de los rayos ultravioleta en los ojos". Per l'any qui ve aconsellam que, amb cada tros de butifarró, donin una espelma.

EL SO DE "XEIX"

Aquest nom l'aplicam a la lletra X quan té el mateix so que surt a paraules com xerrar i panxa. Si aquesta lletra que en castellà anomenam "Equis" sona com a axioma o exèrcit, en català li deim "ics".

Així, el so de "xeix" s'escriurà tal com mos manen les egüents regles:

1ª.- Darrere les vocals: a, e, o, u, s'escriu IX: caixa, peix, fluixedat.

2ª.- S'escriu X en tots els altres casos. Xeringa, punxa, xuclar, etc.

I, per fer-ne una mica, aquí teniu els exercicis:

Traduiu al català:

Almohada, así, bajo, bruja, caja, pez, queja, red.

Com veis són molt pocs.

I del mes passat, les solucions són aquestes:

Jo tenc dos Germans i una Germana. Tu tens una Germana monJa. En tenim dues de monGes i una de meTGessa, que posa inJeccions. A Menorca hi ha molt bones platGes. Hem anat al JuTJat a cercar un JuTGe.

Manuel Suàrez.

Ara que pareix que les matances juguen un paper una mica protagonista dins Veïnats, m'he decidit a tractar-lo jo també, fent-ne una petita reflexió des d'un angle forà, encara que no extrany al tema.

Es curiós veure com el fet de les matances, des de fa uns anys, ha perdut part de la seva espectacularitat, com a feina i com a festa, tot lligat al desenvolupament tecnològic i a l'avanç de la societat consumista. I dic des de fa només uns anys, perquè els meus records, i no es pot dir que jo sigui precisament vell, encara em mostren la festa tal com era, una reunió familiar i d'amics, de gent que, per ventura, no es veia altre pic en l'any, o que aprofitava aquest moment per retrobar-se, en aquest cas varies vegades durant el mateix, coincidint amb les matances que es feien a cada casa.

Per ventura era un temps, i no en fa tant, en que les persones eren més solidàries, i probablement sigui mal de repetir així com està estructurada la nostra societat: guanyar més doblers per consumir més, perdent, a la vegada, més ocasions per veurer-se i parlar amb les amistats.

D'altra banda hi ha que fixar-se en el fet econòmic. Abans, matar un porc, significava tenir el rebost ple gairebé durant tot un any; del porc s'aprofitava tot.

No és d'extranyar, per tant, el que les matances fossin una festa per quant significava tenir la panxa plena i estalviar uns doblers, escasos en moltes ocasions, per dedicar-los a altres feines.

Ara, tot això es va perdent, les reunions, la festa... Encara hi ha matances, això sí, però, si som honrats, cal reconèixer que a tots ens "emprenen" parlant malament, per la feina que suposen.

I és que hem tornat molt materialistes.

Manuel Suárez.

|||

cerrajería
A. SOTOMAYOR

|||

es ferrer
des poble

C. BON M. Nº2 - CALVIA - MALLORCA

Palmer

Pinturas y Decoración

DECORACION
IMITACIONES
PAPELES PINTADOS
BARNICES
LACADOS
MOQUETAS

Es Serral, 36..

Telf. 67 04 73.

MAJOR. 49
TELF. 67 01 61

Drogueria y Ferreria

DEMA SERÀ UN ALTRE DIA

Tot va acabar així, com sempre, en no res. Estava clar havíem posat massa il·lusió, ho havíem preparat massa, està comprovat, les coses que se planetgen molt, al mínim detall, surten bé, però d'una manera científica, poques vegades també amb calor. La calor! sempre la calor. És ver la calor és la que mou a tots els homes, sense ella no seríem res.

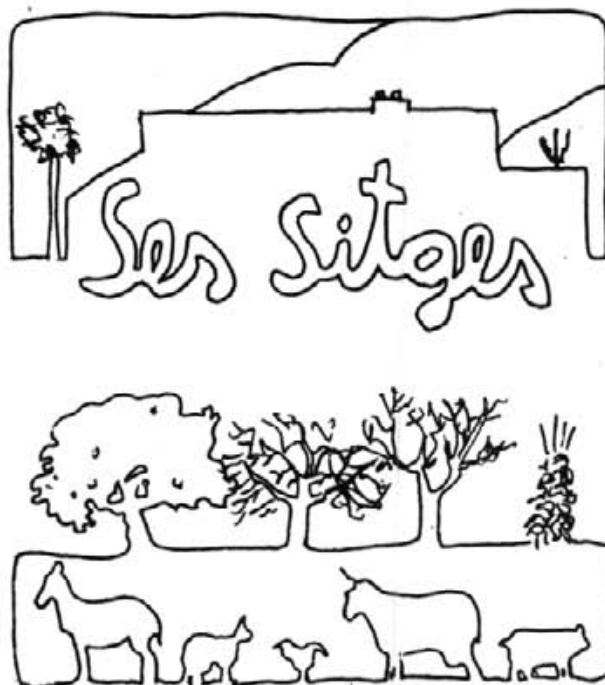
Aquell vespre estava necessitat de calor, però aquesta no hi era, per què?, nos demanàvem interiorment tots. No ho sabíem, el vespre havia començat bé, com s'havia fet saber un parell de dies abans, la gent s'havia presentat complint les condicions requerides, està clar que tothom els va complir, ningú no volia escatimar esforços per contribuir a la divertida vetlada que nos esperava, se va preparar el sopar, les postres, la beguda, se va preparar l'estància (més bé que mai) se va dur llenya per escalfar-nos. No va mancar el detall de sempre, aco seguir que tothom estigués a l'hora concertada: és a dir amb una hora i mitja de retràs. Sopàrem i beguérem però després desencaptivàrem, pareixia que havia passat un mal àngel... Per fer-nos reaccionar, una de les persones més reservades, que no amb seny, se va enfilear a una cadira i nos va recitar allò de: Jo som petitona aviat creixeré...." Tots varem fer mambelles però... res. N'hi va haver que començaren a contar acudits, de tots

els colors però així i tot, res. Uns altres se'n varen anar a ca seva, altres nos dormirem. Quan jo vaig despertar eren tres els que xerraven, contaven acudits d'aquells de un angles, un francès

i un espanyol, jo culpable, vaig acabar amb el poc encant del vespre amb qualque ficadura de pota i després que només quedàssim un parell i nos empenyàssim esperant durant tres quarts d'hora que una cafetera amb cafè però sense aigua, tregués el líquid aconhortador, varem aplegar cos i ànima i desitjarem que l'endemà fós un altre dia.

JAUME / gener 85

TROBADA DE PREMSA FORANA

El diumenge 27 varem anar a la trobada de Premsa Forana, organitzada per la Revista Flor de Card, de Sant Llorenç des Cardessar, que va tenir lloc a Ses Sitges. Si mirau uns números mes enrera de Veïnats, veureu que, a un article, ja es parlava d'aquest Centre de Recursos Educatius i Ambientals. Nosaltres poguérem sentir de boca d'una de les persones que ho han organitzat, en Guillem Pont, com funciona aquest Centre, i ara les resumim les seves paraules per vosaltres.

La idea de montar un Centre d'aquest tipus va sortir d'un grup de persones, entre les que s'hi compta en Guillem Pont, amb la idea de plantejar una sortida alternativa al llibre de l'escola, preten esser una eina al servei dels mestres perquè a Ses Sitges puguin experimentar el que fan a l'Escola.

Formen un equip de treball, entre els que hi ha en Jaume Sureda. En total són unes 9 ó 10 persones que es distribueixen el treball de la següent manera:

- 4 ó 5 són mestres i pedagogs que duen endavant un programa.
- HI ha un dibuixant que s'encarrega d'anar elaborant material didàctic.
- Especialistes tals com un maniscal, etc.

Ses Sitges és una propietat privada, on es diu que va nèixer Mossen Salvador Galmés, i té una extensió d'unes 6 cortrades.

De moment, tenen les activitats enfocades cap al Cicle Mitjà, i amb els nins d'aquesta edat, intenten realitzar totes les activitats que es feien a la pagesia (pa, formatge, planters, donar menjar en els animals, etc.) i mostrar les coses que hi ha a les cases (instal·lacions, bestiar, aviram,...)

No basta, ens diven, amb l'estada d'un dia (de moment no pot esser més llarga) perquè el nin agafi totes les idees que se li pretenen donar, sinó que dins l'escola s'han de fer una sèrie d'activitats abans de la visita i després d'ella.

De moment, ens faciliten el programa d'activitats que tenen previstes:

- 1 dia a Ses Sitges (pels nins).
- Jornades.- es tracta d'aprofitar l'espai per a realitzar trobades, reunions, educació ambiental, etc.
- Visita, que es fa una vegada cada mes, destinada als mestres que lavors l'han de visitar amb els al·lots.
- Formació permanent d'educadors (sense subscriure la paraule educador únicament als mestres) que comença dia 10 de febrer. Es tracta d'una sèrie de cursets dirigits bàsicament a la omarca de llevant.

Ja ho sabeu, a Ses Sitges s'està realitzant una important feina a nivell educatiu, per si vos interessa posar-vos-hi en contacte, aquí teniu un telèfon on podeu cridar, preferentment els vespres: 56 94 66.

VEINATS

Consell Insular
de Mallorca

CLUB NÁUTICO
EL ARENAL

L'ESCOLA... A LA MAR

CURS 1984-85

Es duran a terme uns cursets per donar a conèixer el món de la vela a tots els nins de Mallorca, els quals hi podran participar a través de les seves escoles o col·legis.

PATROCINA:
CONSELL INSULAR DE MALLORCA

COL·LABORACIÓ TÈCNICA:
**ESCOLA DE VELA CLUB NÀUTIC
"EL ARENAL"**

La inscripció podrà fer-se a l'Escola de Vela Club Nàutic "EL ARENAL" (C/ Miramar, s/n - S'ARENAL DE LLUCMAJOR - Tel: 264019 - 268950).

PUB ROLLING'S

MUSIC-BAR "ES CASINO"

Ca'n Vich, 3 - CALVIA

CINEMA

6 de febrer:

El Pico I

8 de febrer:

La conquista de la tierra perdida

12 de febrer:

Goma II

15 de febrer:

Las albóndigas en remojo

19 de febrer:

Venganza sin ley

22 de febrer:

Superhombres

26 de febrer:

Sin aliento

6 de març:

Bajo el fuego

Tots els dimarts hi haurà cinema excepte el primer dimarts de mes en que la funció s'ajustarà al dimecres.

Ah! se nos oblidava dir-vos que aquestes sessions dels dimarts van dedicades als adults.

EL RELLOTGET DEN PEP

Hi havia una vegada un nin que nomia Pep que vivia amb els seus germanets i els seus pares a una caseta de camp. A les cases de camp ja sabeu voltros que se tenien uns mobles molt senzills amb unes cortines de drap amb entredosos fets de ganxet. A la casa den Pep i els seus germanets hi havia una porta d'entrada grossa.

Molt grossa, o al manco així és com la veia en Pep, que era un nin de tres anyets, i noltros els que ja som un poc mes grans que voltros sabem que quan tots som petits veim les coses grosses, molt grosses, i les recordam més grosses encara. La porta donava a una sala on hi havia dos balancins, una taula mallorquina, un brasser d'aram, un fanal penjat del sòtil i un rellotge de paret.

Un dia els pares de'n Pep se'n varen anar al poble, i els seus germanets estaven jugant a ca els veïnats, ell va quedar assegut al balanci aferrat

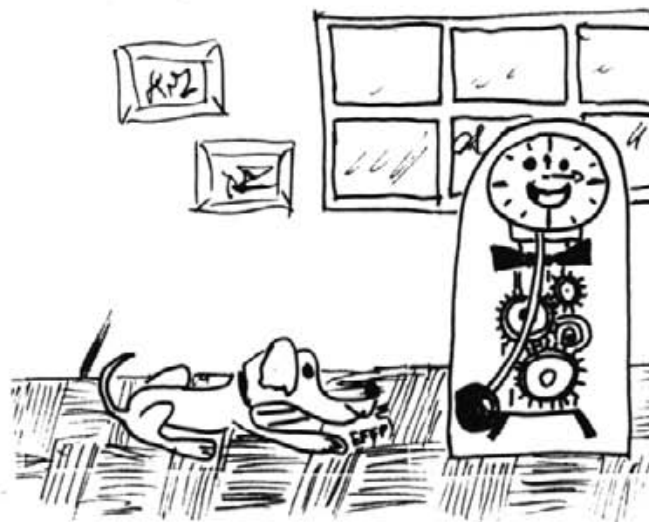

al coll del seu canet, en Tom, així aferrats se varen quedar tots dos ben dormits. Amb això que en somnis en Pep va sentir que el rellotge sonava les sis de l'horabaixa però quan cantava la darrera no s'aturà sinó que va seguir però no com abans sino cantant una cançoneta molt dolça, pareixia un vou-veri-

-vou, en Pep va obrir els ulls, i els va obrir tant que quasi li sortiren, mirava el rellotge, però el rellotge no cantava. En Tom al sentir que el ninet s'havia aixecat també va remanar el cap i al veure que en Pepet se li anaven caiguent les parpelles, també va tancar ell les cortines dels seus ulls i amb l'orella es va tapar la mi-queta de llum que entrava per la ratxi-lera de la porta. En Pep va continuar dormint profundament però aquest pic va somniar amb el rellotge de ca seva i va veure que el rellotge se movia acompassadament: tic-tac, tic-tac, tic-tac i amb això lentament anava canviant la melodia i el moviment per marcar el ritme i la musiqueta d'aquell no-ni-nó que sempre li canta la mare, fins que ell queda dormit tranquilament. Va veure que en Tom va anar fins el rellotge i lladrar tan fort que el rellotge va pegar un bot i va caure en terra, el rellotge va començar a gemegar, s'havia fet molt de mal, en Pep es va aixecar i va anar a veure el que li passava, va collir el rellotge i el va embrassar fort, molt fort i se va posar a plorar, en Tom estava entristit també i llepava la cama de'n Pep, al cap d'una estoneta es va sentir una veveta que deia:

- Pep, Pep!
- Qui me crida? No veig a ningú!
- Som jo, el rellotge.
- Ah!, ets tu?
- Sí, som jo!
- Però no pot ser, els rellotges no xerren!
- Sí que xerren, el que passa és que ningú mos enten.
- T'has fet molt de mal?
- Un poquet, sobre tot, el que tenc és un gran retgiro.
- Perdona, en Tom ho ha fet sense voler. Escolta, és ver que tu cantaves el noninó que sempre me canta mumare per dormir-me?
- Sí, i en sé més de cançons.
- Sí?
- Sí, mira i escolta.

El rellotge va cantar una cançó molt alegre, i movia el pèndul a ritme, molt aviat. En Pep reia i reia, estava molt content.

- Escolta rellotge, i tots els altres rellotges saben fer el que tu?

- No.

- I tu, com així, ho saps fer?

- Jo som un rellotge molt polissó, no m'agrada mourer-me sempre al mateix compàs; per això vaig aprendre a anar més a poc a poc o més aviat, segons la meva voluntat. També cada dia, quan tu i els teus germans jugau, jo vos mir i també quan ta mare vos canta el vespre, jo escolt molt atentament i a vegades inclús se m'oblida tocar les campanades i ton pare vé i me dona corda i toca les meves manetes fins que me fa girar en el lloc on li agrada que estigui.

Quan li va voler dir que li agradaria que els seus germans ho sabessin, varen arribar els seus pares i en Pep se va despertar, li va contar el seu somni a sa mare, sa mare el va mirar i se'n va enrecordar que ella, de petita, també un dia dormida a aquell balanci, va somniar el mateix que en Pep, ella li va dir que sí que era ver però que això era un secret d'ells dos i del canet, però a partir d'aquell dia quan sa mare li cantava les cançons de bres-sol, ell també sentia al rellotge.

I això és tan veritat com que el conte s'ha acabat.

SA PADRINA.

Xerrades de cafè

XERRADES DE CAFÈ: Un magne spectacle.

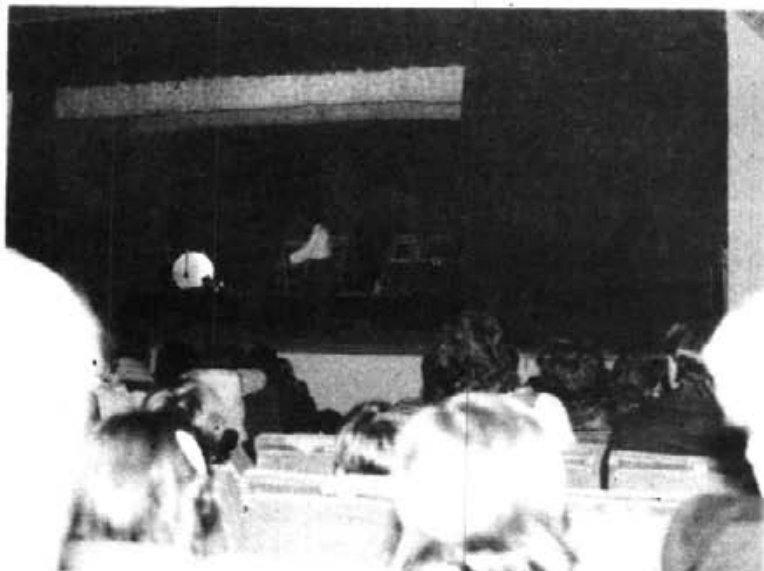
UN MAGNE ESPECTACLE

Com altres pocs he escrit a aquesta mateixa secció de les dificultats que tenc per poder fer xerrades com han d'esser, sense presses, quan vengui bé als xerraires, i no amb cites a deshores, fetes sempre el darrer dia, idò, com a pesar de tot em sap greu deixar d'escriure per la revista, fins i tot, estic empenyat en que "les xerrades", siguin una secció fixa, ja que per mi és una manera d'agrair als meus amics, pares d'aquesta publicació, i promotors, participants i tantes d'altres coses que pareix, que no tenen hores per dormir, de fets culturals, folclòrics, que tenen la seva continuïtat ja fa un parell d'anys. Bé com deia, davant la dificultat de fer xerrades de veres, permeteu-me que fagi una mica de canvi de tècnica, per poder mantenir els objectius.

El passat dia tretze es va fer un magne spectacle, que molta de gent va veure amb molt de interès, però a darre- ra les cortines no vos cregueu que tot era pau i tranquil·litat.

El dissabte, dia dotze, dins l'assaig general, s'acabaven de perfilar els detalls: com es doaria l'entrada als diferents conjunts escènics, qui diria tal o qual cosa, hi va haver algunes opinions enfrontades. Es penjaven els domassos i decorats. Ens asseguerem amb els dos Peps Rubios i me donaren l'ordre d'actuació. Entre actuacions "lo que tu vulguis", o sigui total i absoluta llibertat, això dóna gust!, però també: i què tenc que dir?. A ca nostra vaig prendre unes notes, vaig premer el cervell i va quedar la cosa mig embastada.

El diumenge matí encara, a una carrera de ca'n Marçal s'assejaven els darrers punts dels boleros.

L'horabaixa, mitja hora abans del començament, era un tragí d'al.lotes i joves que es colocaven el capell, o es retocaven el maquillatge, els instruments que pareix que caminen tots sols, els controladors d'entrada i sortida confrontant el programa, els tècnics procurant que ningú els hi tocàs els aparells. Res, ja era l'hora, els components de la Banda assegudets, mirades pel mig de les cortines, la gent del públic anava arribant, però encara hi havien buits. "Començam?". Vos asseguro que en aquest moment tots els que teníem que fer alguna cosa a dalt de l'escenari, ens pareixia tan important el que anàvem a fer que al Palau Reial o l'Auditori no ens hagués motivat més.

I comença l'espectacle. Mentre l'actuació es duu a terme, els que han de sortir es coloquen a lloc, i tots escoltam la Banda, quina meravella! Ja sé que tots trobau que és miraculós l'adaptació de tanta gent amb un mitjà que en la seva majoria ignorava, el progrés que han fet ens deixa amb la boca badada, i vull proclamar aquí l'orgullosos que ens sentim els calvianers quan els escoltam.

Passen els minuts i als nostres joves valors, que molt possiblement no surtin mai a les primeres pàgines dels diaris, però no els importa, fan el major esforç perquè tot surti com millor ho saben fer,

A la Coral de la que el nom li posarem el mateix horabaixa, hi veim na Margalida, en Joan, n'Antònia, l'altra Margalida, si lo de la música ho duen a la sang, qualcun toca a la banda, canta a la coral, fa ball de bot, fa titelles, escriu a la revista, i no xerra per la ràdio, perquè encara no tenim cap emisora local, però esperau un temps.

El fet més important, a pesar de tanta emoció, per a mi, va ésser l'actuació, el rescament pel públic de tres calvianers com són En Biel Forester, En Tomeu Quetgles i En Pep Rubio. Estaven nerviosos, afinaren els instruments, la responsabilitat era molta, llàstima que els micròfons no estiguessin més aprop, però un cop començat fins i tot es permeteren fer improvisacions dins la mateixa sonada, i ahir no ens va sortir bé, deien. Enhorabona als tres, i, per favor, que es repetesqui.

En les anades i vengudes, els companys de la coral, banda... em deien: "un xiste, un xiste" des de darrera les cortines. Bé els agraesc la seva confiança amb mi. Però quan varen sortir els "xistes" o els comunicats "oficials" estaven col·locant-se per la seva actuació i no s'enteraren, després els hi vaig haver de repetir, però amb molt de gust.

La nostra banda tancà el magne espectacle amb una emocionant "La Ballanguera" i un altre pic ho va aconseguir ens va posar els cabells drets d'emoció.

Que sigui per molts d'anys.

JOAN RUBIO

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:

RADIO GRUA
CALVIA

68 09 70

SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)

Tels. 67 04 63 - 69 08 28

Con frecuencia se insiste hoy en que nuestro sistema escolar necesita hacer un esfuerzo para atender adecuadamente las necesidades educativas que la sociedad moderna demanda. Entre las necesidades de mayor urgencia que tiene planteadas el sistema educativo en general, según se deja ver en la prensa especializada, se encuentran la Educación Física y la enseñanza de las lenguas extranjeras. Llegado a este punto ¿Cómo ha respondido o está respondiendo el Colegio Público "Calvia" ante estos dos retos planteados?

Es un hecho por todos conocidos que nuestro Centro y desde el curso 1980/81 existe un profesor especialista en Ed. Física, subvencionado por el Ayuntamiento, de cuya actividad y dedicación ya comienzan a verse los resultados. Los cuales sería extensivo enumerar en este artículo pero que, para hacerse una idea de ellos, les remito a las páginas deportivas de nuestra Revista Escolar así como a las de los diarios de la Isla.

Respecto al segundo aspecto "la insuficiencia didáctica en la enseñanza de la lengua extranjera" en nuestro sistema educativo, tengo que decir que, en nuestro centro, desde hace ya dos cursos, hemos comenzado a ofrecer soluciones metodológicas para cambiar el cariz negativo de estas enseñanzas. Una de estas soluciones fue la adquisición de un vídeo el cual junto al televisor fue subvencionado por la Asociación de Padres de Alumnos de nuestro Centro. Sistema que, junto a los programas de cursos de inglés distribuidos y editados por la "Caixa" y BBC inglesa respectivamente, supuso un gran aporte didáctico para la enseñanza del idioma en el Colegio. No obstante, nuestras inquietudes metodológicas a este respecto no se pararon aquí; así, y dentro del sumario de peticiones de subvenciones cursadas por la Escuela al Ayuntamiento se contemplaba, ya desde el curso 82/83, la petición de un Laboratorio de Idiomas. La petición se justificaba desde dos perspectivas: desde la formativa o de mayor preparación de los alumnos del Centro en este campo del idioma extranjero "per se", y la de considerar que era y es de crucial importancia que los alumnos salieran de la EGB. con una buena competencia oral del idioma extran-

jero impartido, habida cuenta que somos un término turístico por excelencia y que por consiguiente la mayor parte de nuestro alumnado estaría abocado a necesitar del idioma extranjero como fundamental instrumento de trabajo. En este sentido y valiéndonos de las componentes "constancia" y "oportunidad" en el curso de este año escolar ha sido comprado e instalado en nuestro Centro un Laboratorio de Idiomas, subvencionado por nuestro Ayuntamiento, gracias a la canalización o uso que la Dirección del Colegio ha hecho de los presupuestos que aquel otorgó a la Escuela para el curso pasado.

¿Qué significación metodológica aporta este Laboratorio a la enseñanza del Idioma?. De entrada y antes de responder al precedente interrogante, haré unas referencias descriptivas del citado laboratorio. Se trata de un laboratorio con 36 cabinas individuales dotadas con auriculares, magnetófono particular y botones de contacto que conexiona la cabina del alumno con la mesa-consola del profesor. La cual está dotada de cuatro magnetófonos, un tocadiscos, un retroproyector, auriculares y mandos conectores con cada una de las cabinas de los alumnos. Todo ello permite al profesor poder mandar a voluntad y simultáneamente siete programas distintos a los alumnos, en base al nivel de conocimientos de éstos.

Hecha esta presentación técnica del laboratorio en cuestión, pasaré a demarcar las aportaciones metodológicas y didácticas que el mismo comporta. En primer lugar, hay que asentar que el laboratorio de idiomas no es una máquina de enseñar que sustituya al profesor, como tampoco lo puede ser ninguna otra máquina por sofisticada que fuere, sino que es un invaluable instrumento del cual se valdrá el profesor para dar una mayor efectividad a su trabajo. También, y aquí reside su valor, el laboratorio de idiomas supone ventajas esenciales para los alumnos, al darles mayor extensión e intensidad a su trabajo. Extensión que viene contemplada por el aislamiento acústico en el que se encuentra el alumno; lo que le permite participar activamente durante las tres cuartas partes de la clase en el laboratorio (el otro 1/4 del tiem-

po se entien que lo empleará el profesor en dar las explicaciones pertinentes). Y en cuanto a la intensidad en el aprendizaje del alumno, viene por la independencia -ausencia de distracción- que la cabina proporciona al estudiante.

Otro aspecto de gran interés que proporciona el laboratorio a la enseñanza del idioma se explica desde su incidencia en la vertiente psicológica del alumnado, esto es, hacerle perder el sentido del ridículo ante los demás, ya que en su aislamiento acústico se libera del sometimiento al oído crítico de sus compañeros; siendo sólo escuchado por el profesor. Merece hacer mención al componente del retroproyector, pues, permite que el profesor, para una mayor comprensión de la clase, proyecte esquemas, dibujos, dibujos aclaratorios y transparencias. Permitiendo una enseñanza personalizada, esto es al ritmo de aprendizaje de cada uno de los alumnos.

En definitiva, el Laboratorio de Idiomas es un valioso instrumento con múltiples posibilidades en la enseñanza de los idiomas, pero necesita que los profesores desde nuestra función de preparación y esfuerzo y los alumnos desde su entusiasmo e interés hagamos de él una valiosa herramienta de trabajo docente que eleve el rendimiento escolar en su sector correspondiente.

Por todo ello y por lo que pueda significar para elevar el servicio y prestigio de toda la Comunidad Educativa ¡Bienvenido Mr. Laboratorio!

"...QUE EL MUNDO SE VA A ACABAR"

Fa un parell de mesos, dins la secció de MADUIXES I ROSELLES, es tractava el tema d'un atac nuclear. Dins aquest tema es feien observacions dins el capítol dels refugis atòmics, o millor, anti-atòmics. Donaven unes dades de la relació existent entre els refugis i la quantitat de població de diversos països, i per cloure, mos feien pensar en dues preguntes. Aqueixes preguntes eren aquestes: Per què el nostre govern no potència la construcció de refugis antinuclears? i, en segona mos demanaven si pensàvem que el títol de l'article era vertader, el títol en qüestió era el següent:

SABIEU QUE UN ATAC NUCLEAR NO ES LA FI DEL MON?

Pot esser que tard, però, m'agradaria donar la meua opinió damunt aquests dos aspectes.

I per començar, voldria respondre a la segona pregunta. Bé, francament, qui cregui es títol és un optimista. Pens, que en el cas d'un atac nuclear sorpresiu, el qui donàs la "primera passa", tendria una ventaja inicial, però, que no faria que la guerra quedàs acabada en cinc minuts. Aquest atac tendria una rèplica immediata per part del segon país, i entrariem dins un període de desgast i destucció ja que la guerra no seria tal com la coneixem, amb soldats que disparen i tot això, sino que seria una lluita de misils, fins la completa destrucció del territori contrari. Arribats en aquest punt realment, no crec que quedi gaire cosa damunt el planeta, i si mal no record les vagues nocions que tenc de física i química, la vida mitja dels àtoms radiactius és d'uns 5.000 anys, si senyors, amb tres zeros. També és cert que passats uns anys, la radioactivitat devala. Però recordau Hiroshima i Nagasaki, el 6 d'agost es compliran 40 anys i encara hi ha restes, tot i que aquella bomba, comparada amb les actuals només era com si mos donassin una pedrada.

Aleshores hem de pensar que després del conflicte, la possibilitat de vida damunt la terra, seria practicamente nula durant un caramull d'anys, a tota la radiactivitat que "camparia" heu d'afegir la gran quantitat de bosc, selva, tot tipus d'ecosistemes, etc. Quasi tota la vida vegetal i animal que coneixem damunt la Terra seria destruïda. Si juntam totes les peces, mos sortirà un paisatge no molt atractiu, però sí radiactiu durant una mala fi d'anys.

Ara, suposem que els refugis antiatòmics han protegit durant el conflicte el, posem el 50 % de la població mundial (no crec que quedi tanta gent). Aquí mos podem fer un parell de preguntes:

Com podria subsistir aquesta població durant el anys de tancament?. Els compensaria, arribat el moment de sortir, trobar un mon desolat i estèril?. Seria habitable aquest món?

Encara hi hauria més preguntes, però totes tenen una resposta difícil.

I, contestant a la primera pregunta que feien MADUIXES I ROSELLES, només diré que per jo no en facin de refugi.

Com diu La Trinca:

"Si un dia l'apretan no durarà gaires

diu que en cinc minuts se'n va tot enlaire.

Tant si ho fan els ianquis com si ho fan el russos

seran cinc minuts, però aquest cinc minuts...

cagarem tramussos."

EL BARÓ DE BIDE

P.D.- Però no crec que estiguin tan sonats com per espitjar el botó, perquè matarien la gallina dels ous d'or, que som tots els altres.

UN CUENTO QUE NO ES TAL

En un lugar de..., de cuyo nombre si quiero acordarme, existía un a comunidad de vecinos que desde tiempos inmemoriales vivían una vida austera, monacal, y si quieren ustedes, tranquila y sosegada a su manera, sin darse cuenta, o más bien, sin querer enterarse, de que vivir no es pasarse la existencia metido cada cual en su concha o caparazón. Trabajo, hogar, hogar, trabajo, veladas diarias ante el televisor, problemas familiares tan cotidianos como molestos, los hijos al colegio, la primera comunión del mayor, al pequeño le salen los primeros dientes... etc.etc.. Todo es natural, de cajón; lo conlleva el mero hecho de existir, de formar parte de la comunidad, de la sociedad. Una sociedad de consumo en la que la mayoría, por no decir todos, vivían poco menos que pendientes de las letras del televisor, del coche del vídeo, etc.. Se vivía una época de comodidades, cosa muy loable pero claro, este bienestar tenía que pagarse, lo que a los modestos, y eran la mayoría, les coartaba, y les impedía hacer unos gastos en diversiones y otros esparcimientos que bien se hubieran querido practicar, pero al no tenerlos en la localidad en cuestión, se iban dejando para tiempos mejores.

Pero he aquí que un grupo de chicas y chicos, jóvenes, dinámicos, emprendedores, y, sobre todo con ganas de salir y hacer salir a todos de su monotonía, formando un compacto grupo, desde hace un tiempo, y robando tiempo a sus quehaceres, a su sueño, y diversiones particulares, se empeñaron en hacer despertar de su letargo a los vecinos del pueblo en cuestión. Se puede decir que, excepto el equipo de fútbol, quizás porque ya lo encontraron organizado, y de un estupendo ballet montado y dirigido por un gran artista, todo lo que era esparcimiento y cultura lo preparaba organizaba, y llevaba a cabo ese entusiasta grupo, que quiero resaltar, no estaba formado sólo por gente de la localidad. Los había de otros lugares de la comarca, lo que es muy de tener en cuenta.

Volviendo a la narración, después de este inciso, diré que estos jóvenes se cuidaban de organizar entre otras: las verbenas y fiestas patronales con más o menos suerte, actos culturales, tenían montada una escuela de ball de bot, unos cuantos de ellos formaban parte de la A.A.V.V., habían formado una banda de música, editaban una revista mensual de la localidad, la RUA en los carnavales, una coral, etc.etc..

Naturalmente, tenían, como en todos los actos de la vida, sus detractores, (que de eso había mucho en aquel lugar), que estaban siempre al acecho de que patinaran para cebarse con ellos. Pero eso, al grupo de nuestra historia, les tenía completamente sin cuidado. Continuaban con lo suyo, asimilando únicamente las críticas constructivas y despreciando las hechas por envidia o por pasatiempo.

Y cuentan que esta agrupación duró mucho, mucho tiempo, pues constantemente se iban renovando e incrementando, y las gentes de aquel lugar tuvieron diversiones, entretenimientos y cultura todo servido en bandeja, gracias a unas personas que sin ánimo de lucro y sin ni siquiera esperar que les dieran las gracias, disfrutaban desarrollando aquellas actividades.

Y vivieron todos felices, y el que pudo, comió perdices.

S. Barceló

Siem tots més mallorquins

SIEM TOTS MÉS MALLORQUINS

El Regne privatiu de Mallorca va ser en aquest període de temps que varem tenir uns reis propis.

Al nostre rei Jaume II li succeí el seu fill Sanç I l'any 1322. Va ser un home malaltís i feble, lo que es va notar en la seva política que va adoptar un caire pacifista.

Ell va posar les bases del Gran i General Consell, introduint la participació de la Part Forana. Fundà en 1313 la Caixa del Mariners, que era una fundació benèfica al servicis dels homes de la mar. També va clarificar la percepció dels delmes per part de l'Església.

Va morir el 1324 sense fills i va fer hereu seu al seu nebot Jaume, que havia de ser Jaume III. Però en Jaume era molt jove encara, per tant anomenà un Consell de Regència que s'havia de canviar cada any fins que el nin tengués 20 anys. Aquest Consell havia d'elegir un tutor que tendria facultats il·limitades.

L'any 1335 en Jaume va fer 20 anys i es casà amb la filla del rei d'Aragó, Constança, germana del futur Pere el Cerimoniós, d'Aragó.

Aleshores el rei de França pretenia tenir la sobrerania de Montpeller, mentre en Pere el que volia era reunir baix el seu poder totes les terres catalanes, incluit el regne privatiu de Mallorca. El jove Jaume III se va veure entre dos focs.

L'any 1341 en Pere, ja rei d'Aragó requereix al seu cunyat, Jaume III de Mallorca, perquè li fes acte de vassallatge, com a feudatari del d'Aragó, però en Jaume que era a defensar-se de les pretensions franceses sobre Montpeller no hi va anar, lo qual es comptà com una gran ofensa.

Més tard se l'acusà d'haver acunyat moneda barcelonesa a Perpinyà i se'l cità davant un Tribunal Català, a la que en Jaume es negà a anar-hi perquè ell com rei només podia ser jutjat per el Papa.

L'any 1343 el tribunal condemna al rei de Mallorca, i disposa que totes ses terres siguin confiscades. Això significà la guerra entre els dos cunyats

En Pere contava amb molts d'aliats dins Mallorca (molts de catalans que hi vivien i molts de mercaders mallorquins). En maig de 1343 empren la conquesta de Mallorca. Desembarcà a Peguera i el 22 de juny ja va rebre l'homenatge de la Ciutat i de la Part Forana. Deixà a un Governador, N'Arnau d'Erill i partí cap a Barcelona, haguent pres possessió de la corona de Mallorca.

Mentre en Jaume III havia fuit per Pollença, darrer reducte que li quedava i fugí cap al Sud de França, pensant fer doblers per recuperar el regne perdut. En Pere va envair la Cerdanya i el Rosselló deixant-li només a En Jaume Montpeller, Omeladès i Carladès i una quantitat de 10.000 lliures anuals. En Jaume, però feia preparatius per envair l'illa. Ho va fer per Pollença l'onze d'octubre del 1349. Va prendre Pollença, Alcudia, Muro, Inca, Sineu, Porreres, i a Lluchmajor donà la batalla definitiva, que perdé en Jaume i amb ella el cap i la vida. Fou soterrat a Lluchmajor, traslladat a València, i en 1905 de bell nou a Mallorca, a la Seu.

Els Mallorquins en aquesta guerra havien lluitat contra el seu rei.

El fill de Jaume III mai regnà però s'el anomenava Jaume IV. Va estar molts d'anys presoner d'en Pere el Cerimoniós, fins que el varen alliberar. De llavors fins a la seva mort lluità contra en Pere. Quan va morir, en 1375 deixà la corona de Mallorca a la seva germana Elisabet, la qual no va regnar mai, però tampoc va perdre mai l'esperança de recuperar Mallorca.

El regne privatiu havia durat quasi 75 anys, que havien constituït una bona època, econòmicament parlant, per els mallorquins.

Pep Rubio

El reino privativo de Mallorca fue el periodo de tiempo en que tuvimos reyes propios.

A nuestro rey Jaime II le sucedió su hijo Sancho I en 1322. Fue un hombre enfermizo y débil, lo cual se notó en su política que adoptó un cariz pacifista.

Puso las bases del "Gran i General Consell", introduciendo la participación de "La Part Forana", fundó en 1313 "La Caixa dels Mariners", que era una fundación benéfica al servicio de los hombres del mar. Clarificó también la percepción de los diezmos de la Iglesia.

Murió en 1324 sin hijos y nombró heredero a su sobrino Jaime, que sería Jaime III. Pero Jaime era muy joven aún, por lo que nombró un consejo de Regencia que se cambiaba cada año hasta que el niño tuviera 20 años. El Consejo debía elegir un tutor que tendría facultades ilimitadas.

En el año 1335, Jaime cumplió 20 años y se casó con la hija del rey de Aragón, Constancia, hermana del futuro Pedro el Ceremonioso de Aragón.

Por entonces el rey de Francia, pretendía tener la soberanía de Montpeller, mientras que Pedro, lo que quería era reunir bajo su poder todas las tierras catalanas, incluido el reino privativo de Mallorca. El joven Jaime III se vio entre dos fuegos.

El año 1341, Pedro, ya rey de Aragón, requiere a su cuñado, Jaime III de Mallorca, para que le rindiera vasallaje, como feudatario de Aragón. Pero Jaime, que defendía el Montpeller de las pretensiones francesas, no fue, por lo que se tomó como una grave ofensa.

Más tarde se le acusó de haber acuñado moneda barcelonesa en Perpignan, se le citó ante un tribunal catalán, al cual se negó a ir, ya que como rey, sólo podía ser juzgado por el Papa.

En el año 1343, el tribunal condenó al rey de Mallorca, y dispuso que todas sus tierras fuesen confiscadas. Esto supuso la guerra entre los cuñados.

Pedro contaba con muchos aliados en Mallorca (vivían muchos catalanes, además de bastantes mercaderes mallorquines). En mayo de 1343 emprendió la conquista de Mallorca. Desembarcó en Peguera el 22 de junio recibió el homenaje de Ciutat y la "part Forana". Dejó un gobernador, Arnau d'Erill, y se fue hacia Barcelona habiendo tomado posesión de la corona de Mallorca.

Mientras, Jaime III había huido por Pollença, último reducto que le quedaba, y se dirigió hacia el sur de Francia, pensando en conseguir dinero para recuperar el Reino perdido. Pedro invadió Cerdeña y el Rosellón, dejándole a Jaime Montpellier, las Omeladas y las Carladas y una cantidad anual de 10000 libras anuales. Mientras, Jaime hacía preparativos para invadir la isla. Lo hizo por Pollença, el 11 de octubre de 1349. Conquistó Pollença Alcudia, Muro, Inca, Sineu, Porreres, y en Lluchmajor, se disputó la batalla definitiva, que perdió Jaime, y en ella la vida. Fue enterrado en Lluchmajor, trasladado a Valencia, y en 1905, de nuevo a Mallorca, a la catedral.

Los mallorquines en esta guerra, habían luchado contra su rey.

El hijo de Jaime III nunca reinó, pero se le llamó Jaime IV. Estuvo muchos años prisionero de Pedro el Ceremonioso, hasta que lo liberaron. Desde entonces hasta su muerte, luchó contra Pedro. Cuando murió en 1375 dejó la corona de Mallorca a su hermana Elisabet, la cual no reinó nunca, pero tampoco perdió la esperanza de recuperar Mallorca.

El Reino privativo había durado 75 años, había constituido una buena época, económicamente hablando, para los mallorquines.

Pep Rubio

REPORTAJES *Julian*

- Bodas
- Bautizos
- Comuniones
- Fotografía en General

tel. 670464

C/. Mayor, 27 - 1.º - 1.ª - CALVIA

Sabieu que...?

SABIEU QUE ...?

Sabieu que...les dones som molt aprop de la terra ?

Nos ha arribat fins a noltros un crit d'esperat, el de: SALVEM S'AGUILA i és que no queda més remei que pegarnos un pic i un altre contra la mateixa paret, pero senyors, deixarem qualche dia de pegar-nos hi? !!.

S'Àguila és una zona de la Marina de Llucmajor que se veu amenaçada per la construcció d'una base militar.

S'ha constituit a Llucmajor un grup en defensa ecològica: S'Àguila Lliure, de caire divers (polític, cultural i altres, i nos han pregat que publiquem el següent text:

"...per la gravetat d'aquest fet, no ja tan sols pel terme de Llucmajor, sinó per tots els pobles de Mallorca en general, creim que és necessària una lluita constant i decidida contra la base i que, a més a més, aquest esforç no es localitzi tan sols a Llucmajor."

Després d'aquesta xerrada ecològica, que pensam que mai pot faltar a la nostra secció, volem canviar un poquet de tema però sempre sent realistes. Nos han comentat que som una mica tremendistes, que tot el que escrivim es molt trist, però ja se sap, es que : "les dones, som molt aprop de la terra" com diu na M^o del Mar Bonet, a la seva cançó.

L'altre dia varem tenir (noltres les maduixes) ocasió de sentir aquesta conversa entre una dona i un home, o un home i una dona com se sol dir sempre:

HOME- No, ni masclisme ni feminisme!

DONA- D'acord, però hi ha que anomenar-lo de qualque manera!.

HOME- No! No posis adjectius. Per què els adjectius?.

DONA- Jo no me definese com a feminista però la gent troba que si ho som i així m'ho anomena.

HOME- Molt malament!. Hi ha que defensar tan sols els drets humans.

DONA- Els drets de la dona, primer!.

HOMES- No!. Hi ha tant dones com a homes, discriminats.

DONA- Hi ha més dones que homes, i és que la gran majoria dels homes són masclistes.

HOME- Però, a veure, les dones demanau igualtat de dret o simplement voleu que l'home canvi d'actitut?.

DONA- És suficient amb que la llei estableixi la igualtat en tots els camps i se cumplesqui.

HOME- No se pot ser intransigent, intolerant, no se pot anar pel món de "perdona vides" perquè no se pot obligar a ningú a que pensi com noltros, és més important que la igualtat estigui reconeguda per la llei que el que hi hagi gent que pensi que no existeix. La alliberació de la dona comença per ella mateixa.

DONA- Si, d'acord, però necessitam ajuda!

HOME- Al feminisme radical ningú no el recolza.

DONA- Noltros lluitam per coses que poden pareixer ridícules, però que no ho són.

HOME- Per que hi hagi un canvi hi ha d'haver una opresió anterior. Mentre no hi hagi una gran part de les dones, que se sentin oprimides, no hi podrà haver revolució.

DONA- Per què hi ha aquest tipus de dones, que no se senten oprimides i ho estan?

HOME- Per tradició cultural. Tots els problemes vénen degut al sistema econòmic i el home fins fa poc e inclús ara, es el suport econòmic de les famílies.

DONA- Llavors per què hi havia antigament societats matriarcals?

HOME- Perque no se basaven ni tan sols en un motiu econòmic, ni polític, sinó religios. La dona era damunt la terra igual que l'home però a partir d'un dia comentava a engreixar de panxa, de pits i a la fi donava vida a un nou ser, això era màgic, només la dona ho podia fer, mai un home ho havia aconseguit per això se la venerava, ella duia la càrrega de la reproducció, de la maternitat i per això mateix dominava. Després la societat va anar canviant i va anar agafant més importància el paper econòmic i ara les dones vos trobau amb que heu arribat massa tard a l'emgranatge econòmic.

DONA- Però, des de fa 20 anys que ja si participam de la vida econòmica, encara no s'ha pogut canviar de pensament?

HOME- Fixet que els homes més aperturistes són els dels anys 45-65

DONA- I per què la gent jove no participa d'aquest moviment?.

HOME- Per que tenen un concepte negatiu de la vida, ells han nascut en un món en crisi i veuen el món molt negre.

DONA- Així com ho plantetges, el futur és molt trist, millor en seguim xerrant un altre dia.

MADUIXES I ROSELLES

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Enero 85

Empezamos la primera "radiografía deportiva" del año, reiterándonos en lo dicho anteriormente en lo que respecta a nuestros representantes balompédicos.

El C.D. Costa de Calviá, en relación con la última clasificación aparecida en esta revista, ha subido un puesto en este final de mes y sumado tres positivos, lo que hace un total de cuatro los que ostenta. Debo apresurarme a decir que, al fin, Ulima Hora, le ha concedido los positivos que, en justicia, le pertenecen.

De los

De los cuatros partidos disputados en este finalizado mes de Enero, jugó sólo un encuentro en "Mofarés", por lo que se puede decir, sin pecar de optimistas, que el equipo va a más, aunque hay que hacer constar que la derrota cosechada en Porto Cristo, nos sabe a muy abultada. ¿Qué le pasa a la defensa?.

En cuanto al C.D. Cade Paguera, también ha subido un puesto en la tabla por lo que le tenemos colocado en un magnífico tercer puesto, a sólo tres puntos del líder, con ocho positivos ya que sumó dos en su desplazamiento a Binisalem. Con este equipo debo repetirme en lo de cada mes. Sigue en los puestos de cabeza con las miras puestas en la liguilla de ascenso.

Por lo que respecta al C.D. Santa Ponsa, erre que erre. De este equipo no puedo decir que ha subido puesto alguno en la clasificación, porque desde que empezó el campeonato se colocó en primera posición, puesto que creo ostentará hasta el final, con lo que conseguirá el ascenso, pese a que al parecer, sus contrincantes le han perdido el respeto, como lo demuestra el empate registrado en su feudo el domingo pasado, eso si, ante el segundo clasificado.

Deseamos que sea flor de un día, y que nuestros representantes, en sus respectivas categorías, sigan hacia adelante.

Que así lo veamos

S. Barceló

*"la Cairza" ✱
a les escoles*

TROFEU A LA REGULARITAT

C.D. COSTA DE CALVIA

Enero 85

	partidos	puntos
1º Kubalita	19	34
2º Nico	21	34
3º Seguí	23	34
4º Thomas	20	30
5º Fernando	16	29
6º P. Antonio	17	28
7º Varela	17	28
8º Roca	18	24
9º Xamena	16	23
10º Luis	18	23

hasta 18 clasificados

C.D. CADE PAGUERA

1º Mingorance	22	53
2º Campos II	18	39
3º Martínez	19	39
4º Ensñat	20	38
5º Lopez	19	37
6º Gonzalez	16	36
7º Ribera	20	35
8º Cazorla	16	30
9º Fernandez	19	29
10º Mas	15	27

hasta 21 clasificados

Segunda Regional

PUIGPUNYENT-CAFETIN	1-0
AT. LLUBI-MOLINAR	0-0
PLA DE NA TESA-LLUCMAJOR	3-0
SAN JAIME-MARRATXI	1-0
COLLERENSE-AT. VICTORIA	3-0
SANT BERNAT-CONSELL	1-0
SANTA PONÇA-FERRIOLENSE	1-1
BRASILIA-CA'S CONCOS	3-3
SANTA MARIA-AT. VIVERO	2-0

STA. PONÇA	18	15	2	1	63	9	32	*12
Ferriolense	18	13	2	3	44	18	28	*12
Marratxi	18	12	3	3	52	16	27	*11
Collerense	18	11	3	4	30	21	25	*5
Consell	18	11	2	5	37	34	24	*8
Sant Bernat	18	10	3	5	34	16	23	*3
Cafetin	18	8	6	4	36	20	23	*5
Pla de Na Tesa	18	9	3	6	33	27	21	*1
Puigpunyent	18	7	4	7	17	21	18	-2
Sta. Maria	18	5	6	7	15	30	16	-2
Brasilis	18	5	5	8	37	48	15	-3
San Jaime	18	5	3	10	22	28	13	-7
Llucmajor	18	5	3	10	14	32	13	-3
At. Llubí	18	2	7	9	11	35	11	-9
Ca's Concos	18	4	2	12	29	41	10	-6
Molinar	18	3	4	11	22	43	9	-7
At. Vivero	18	4	1	13	18	37	9	-9
At. Victoria	18	2	3	13	19	57	7	-9

Tercera División

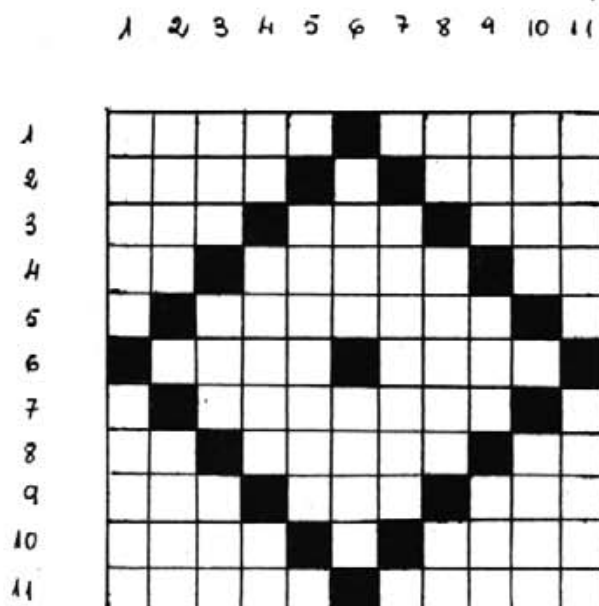
Hospitalet - Portmany	1-0
Sp. Mahóns - Badia	0-0
Ferriolense - Porreres	1-0
Margaritense - Mallorca At.	1-1
Felanix - At. Baleares	0-2
Porto Cristo - Costa Calviá	4-2
Murene - At. Ciudadela	2-1
Alaró - Alayor	0-0
Artá - Xilvar	2-0
Ibiza - Constancia	1-0

MALLORCA AT.	22	14	5	3	43	13	33	*13
Murene	22	13	7	2	27	10	33	*9
At. Baleares	22	13	4	5	29	13	30	*10
Portmany	22	12	5	5	37	21	29	*7
Sp. Mahóns	22	9	9	4	28	19	27	*3
Hospitalet	22	10	7	5	35	28	27	*3
Ibiza	22	9	7	6	31	24	25	*3
Constancia	22	10	4	8	29	20	24	*2
C. Calviá	22	11	2	9	33	32	24	*4
Ferriolense	22	8	7	7	29	27	23	-1
Badia	22	8	7	7	25	24	23	*1
Alayor	22	6	9	7	23	23	21	*1
Alaró	22	8	5	9	28	31	21	-1
Porto Cristo	22	7	4	11	20	30	18	-8
Margaritense	22	6	5	11	25	33	17	-7
Felanix	22	6	5	11	20	30	17	-7
Artá	22	5	4	13	23	41	14	-8
At. Ciudadela	22	6	2	14	15	29	14	-4
Porreres	22	4	4	14	18	40	12	-8
Xilvar	22	2	4	16	10	40	8	-12

Regional Preferente

MONTUÏRI-CA'N PICAFORT	2-0
CAMPOS-ARENAL	3-0
CARDASSAR-ANDRATX	1-0
CULTURAL-SOLLER	1-0
LLOSETENSE-POLLENÇA	2-0
SES SALINES-ESCOLAR	5-1
CADE PAGUERA-ESPAÑA	2-1
RTVO. VICTORIA-BINISALEM	2-0
ESPORLES-SANTANYI	2-2

SANTANYI	22	13	7	2	42	21	33	*11
Cardassar	22	13	4	5	47	20	30	*6
Cade Paguera	22	12	6	4	46	30	30	*8
Sóller	22	12	5	5	51	16	29	*9
Espores	22	13	3	6	46	31	29	*7
Rtvo. Victoria	22	12	4	6	43	35	28	*6
Andratx	22	10	7	5	37	26	27	*5
Campos	22	9	8	5	26	17	26	*2
Montuiri	22	10	5	7	38	30	25	*1
Escolar	22	8	5	9	27	38	21	*1
Cultural	22	7	4	11	21	39	18	-6
Pollença	22	4	9	9	21	34	17	-3
Llosetense	22	5	6	11	23	35	16	-8
Ses Salines	22	7	2	13	34	52	16	-6
España	22	4	8	10	22	36	16	-4
Binisalem	22	5	5	12	26	36	15	-5
Arenal	22	3	5	14	25	50	11	-11
Ca'n Picafort	22	1	7	14	16	45	9	-13

HORIZONTALES.-1.-Rgla, precepto.- En mitología, dioses infernales.-2.-Licor.- Cien .-Cuadrúmano.-3.-Hogar.-Fluido aireforme.-Sonido agradable.-4.-Al revés, afirmación.- Iguales, semejantes.-Repetido, voz familiar.-5.-Consonante.- Dirigir, gobernar un buque o avión.-Consonante.-6.- Pez marino de carne muy apreciada.-Río español.-Soldado que trabaja con la zapa.- Consonante.- 8.-Al revés negación.- Curar, recobrar la salud.- Río italiano.- 9.-Río Catalán.-Al revés, centro instrucción reclutas.- En mitología, dios del hogar.-10 .-Planta perenne de jugo amargo.- Consonante.-Mojón puntiagudo.- 11.- Figuradamente y en plural, negación.-Cavidad grande y profunda, plural.-

VERTICALES: 1.- Cubierta externa de la flor completa.- Zafio, rústico.- 2 .- Medida de longitud, plural.-Mil.-Esmero en el cumplimiento del deber.- 3.- Al revés, río alemán.- Animal vertebrado acuático de sangre fría.-Licor.-4.-Forma de pronombre.-Pedazo largo y angosto de papel o tela, plural.- Vocal repetida.- 5.- Consonante.- Correr al galope.- Consonante.-6.- Jerga de los gitanos.- Licor.-7.-Consonante.- Al Revés alumnos de una Academia Militar.-Consonante.- 8.- Al Revés, y repetido, voz familiar .-Sensación que producen algunos cuerpos al sentido del gusto.-3'1416.-9.-Forma de pronombre.- Consonante repetida.- Al revés, número.- 10.-Coloca, al revés.- Vocal.- Tela gruesa.-11.-Aparato para detectar objetos sumergidos.- Espacios de tiempo.-

SOLUCIONES AL CRUCIGRAMA DEL NUMERO ANTERIOR

HORIZONTALES:1.-Copón.- Rigor.- 2.-Atos.-S.-Tara.-3.-Sir.-Cal.-Sil.-4.- PM.-Moran.-NA.-5.-A.-Miravet.-S.-6.- Para.-Amor.-7.-U.-Cazases.-N.-8.-Sa.- Saneos.-Va.-9.-Ato.-Sin.-Set.-10.-Bala.- S.-Sola.-11.-Astur.-Coral.-

12013
45013

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

**SIRVASE
AUTOMATICAMENTE**

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

primer premi a Calvià i a Ciutat

*Gran
Reportatge
Gràfic.*

SA RUA

1
PTA

Preu: 50 Pessetes.

Número 26, Març, 85.

SUMARI

	<u>Pág.</u>
Editorial	2
Noticiari Local	3
Ajuntament	3
Vos comunicam que	4
El Premi del mes	4
Cartes	5
Salvador Espriu	6
Xerrades de Cafè	7
Poema	8
Cinema	8
Hábitos de Estudio	9
Ses Alimares	11
Siem tots més mallorquins	12
Coses de Ca-Nostra	13
Altra carta	14
Reportatge Sa Rua	15
En Tomeu de ses nous	20
Excursión	22
Misterio en el Hotel	23
La ciudad bajo la nieve.	24
El deshacer de nuestra historia	25
Sa Nostra llengua	26
Esport	27
Passatemps	31

VEÏNATS, organitzadora de Sa Rua de Calvià-1.985 vol fer constar el seu agraïment a tots els que col.laboraren a l'èxit de la festa, i en especial a l'Ajuntament de Calvià, que va patrocinar la festa, als membres dels jurats, per la seva labor, a les escoles de Calvià, Palma Nova i Peguera, per l'execució i distribució de cartells, als que es disfressaren, perquè ells varen fer la festa (volem donar la nostra benvinguda a tots aquells que vengueren de fora del poble disfressats o no i els convidam a que no se desanimin per l'any qui ve), a Joan Rubio i a Pere Besora, membres de VEÏNATS, que dugueren el pes de l'organització durant la festa, i En Toni "Bona", que durant tot el dia va estar correguent per amunt i per avall donant-nos una ajuda imprescindible perquè tot anàs be. Gràcies a tots.

També volem lamentar el que l'orquestrina no estigués per causa d'una pana al cotxe que els havia de transportar, llesta a l'hora que hagués estat necessària. També lamentam i elevam la protesta corresponent per la mala organització policial, que, tenguent amb varis dies d'antelació un planell del recorregut que haviem de fer, i que era el mateix de cada any, se vegeren descoordinats i impotents de fer llevar els cotxes dels carrers del recorregut, per lo qual se va haver de modificar, i va ser molt més curt, manco vistós i ocasionant tota una sèrie de molèsties conseqüents.

REDACCIÓ DE VEÏNATS

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Col.laboradors: Miguel Herrera, Xisca Esteve, Joan Rubio, Antònia Vicens, Joan Jiménez, Julián Vicens, La Padrina, Eva Mª López, Pilar Muñoz, Mercedes Muñoz, Diana Hernando, Juan A. Castell, Al-Mansur bi-llah, Josep Suàrez, Margarida Cabrer, Antònia Barceló.

Coordinadors: Joan Vidal, Pep Rubio i Manuel Suàrez.
Coordinadora Infantil: Margarida Sotomayor.

NOTICIARI LOCAL

- El mes passat tot va anar de Rues, primer la nostra que, per primera vegada, va sortir del poble, en quant a propaganda es refereix, ja que es va fer un concurs de posters a l'Escola i el guanyador va ser imprés i repartit per tot el Terme. D'aquesta manera vàrem rebre visitants de per tot, sense que el temps atmosfèric ens acompanyàs, osa que, pensam, va impedir que es disfressas més gent.

Per primera vegada, hi va haver tres carrosses, essent la participació més important la dels nins. Els majors continuam empegueits.

Com vereu, el Jurat estava damunt l'aljub, format per un representant de cada grup polític, el Batle, els Regidors Jordi Blàquez, Juan Franco, Pep Rubio, un representant de l'Associació de VEïns i un del Club de Majors. També hi va haver un jurat aposta pels nins. Com que els components de VEïnats hi vàrem participar, per evitar suspicàcies, no hi havia cap representant nostre al Jurat.

Després la Rua de Palma, i la bomba!, els calvianers que ja havien guanyat la nostra, guanyen el primer premi de carrosses de Palma, i varis components de la Banda de Música de Calvià, guanyen el primer de carrosses musicals acompanyant als Aliorners.

- El Club de Majors va organitzar, amb molta assistència una excursió a Formentor.

- Pel dia 17 de Març, en celebració de l'any europeu de la Música, hi haurà un gran concert clàssic a l'església de Calvià.

- El dia 18, el Grup Excursionista de Calvià reanuda les seves activitats fent una excursió a Coma-Sema d'Orient.

- El dia 23, organitzat per l'Associació de VEïns, actuarà a Es Capdellà el Grup Cucorba, estant prevista pel mes d'Abril una representació teatral a Calvià.

Ajuntament

EL PLENARI DEL MES

Aquest mes, entre altres, s'aprova-
ren les següents coses:

- Fer un concurs de Cartells baix el lema "Cultura i Esport a Calvià", amb un primer premi de 100.000 ₧.

- Es concedeix a la REVISTA Veïnats una subvenció de 200.000 ₧.

- Es donen 360.000 ₧ al Bibliotecari d'Es Capdellà com a gratificació per cuidar-se de la Biblioteca durant tot l'any.

- Es destinen 1.874.000 ₧ per desratitzar les zones de Palma-Nova i Magaluf, l'abocador de fems i les depuradores de Sta. Ponça i Peguera.

- Es destinen tres milions per enllumenar les pistes del Poliesportiu de Sta. Ponça.

- Es subvencionaran al 50 % totes les activitats que realitzi el Club de Majors de Calvià fins a un límit de 535.000 ₧.

- La Regidora Catalina Carbonell demana un estudi d'ofertes per fer un Camp de Futbol a Es Capdellà,

- Es manifesten en contra de l'actual rotonda de Sta. Ponça.

DESIGNED BY THE BARON DE BIDET

Vos comunicam que...

VOS COMUNICAM QUE

Vos comunicam que :

- Les dones són més aprop de la terra que els homes... perquè pixen d'assegudes.

- Vos comunicam que hem rebut a la nostra redacció les següents informacions:

- Justícia i Pau de Mallorca ha iniciat una campanya d'ajuda a ETIOPIA debut a la gran calamitat que està passant aquell país, per a comprar i distribuir aliments. Es fa una recollida de dobbers al conte corrent nº 26.000 del Banc Exterior d'Espanya, o transferint els dobbers des de qualsevol banc d'Espanya.

- El dia 19 de març, a les 17 a Lluçmajor es celebrarà una manifestació per tal de conseguir que no s'instal·lin a les terres anomenades S'Aguila d'aquell poble, bases militars, precursoras d'una possible base de l'OTAN.

- El Partit Comunista de les Balears obri una subscripció popular per a col·locar una làpida commemorativa al Cementiri de Manacor (Son Coletes) commemorativa dels demòcrates (Republicans i esquerrans) que foren afusellats en aquell trist local, per els feixistes. Tots els que hi vulguen col·laborar ho poden fer a l'oficina de La Caixa Nº 5068-31 (oficina 390). La col·locació de la placa es farà juntament amb els altres actes commemoratius de la proclamació de la 2ª República.

-La Fundació "SERVEIS DE CULTURA PEL POBLE" promou un concurs de projectes d'entreteniment i diversió per les Festes. Els interessats en presentar-ho se poden posar en contacte amb qualsevol membre de la Redacció de VEÏNATS.

-La germandat de donants de sang de la Seguretat Social ens fa saber que a l'any 1984 es va recollir un total de 1.178'7 litres de sang a Palma i 3.367'6 litres als pobles, i que al llarg de l'any s'han consumit 11 litres diaris de sang.

- ECCA ha posat en marxa a partir del 11 de febrer el "Curso de Técnicas comerciales" dirigit al petit i al mitjà comerciant. La durada del curs és de 14 setmanes, amb tres classes setmanals, els dilluns de 21 a 21,30 i els dimarts i els dimecres de 20,30 a 21 hores a través de la Frecuència Modulada de Radio Popular

PEBRES I CASCAIS

El premi del mes

EL PREMI DEL MES

Donava gust veure, el dia de sa nostra Rua, com la gent es podia col·locar perfectament damunt tos els vehicles estacionats al llarg del carrer Major, mentres hi passaven, de qualsevol manera, les carrosses, i més virguera encara la volta que varen haver de fer davant la Societat, quan veren que no podien passar pel carrer Montcades, ni fer tota la volta prevista, perquè ningú havia fet llevar els cotxes.

Va ser molt divertit pels organitzadors, fer, una setmana abans un plànol per la Policia, diguent-li que, pel dia de Sa Rua, fes llevar tots els cotxes per facilitar el pas per tot el poble.

I encara més divertit fou el que la Policia no ens fes cas de res, obligant-nos a modificar, damunt la marxa tot l'itinerari, fotent a tota la gent que ens esperava pel carrer Montcades, o per Ca'n Ros i Sa Capelleta.

Moltes gràcies als responsables de que la Policia tengués tan desafortunada actuació, i vagi per ells el més fort cop de la màquina d'escriure, o millor encara, un FORT COP DE CARROSSA DAMUNT LA CLOSCA.

CARTES

-5-

CARTES A LA REVISTA

Sres. Coordinadores de la revista VEINATS:

Me dirijo a vosotros mediante este escrito, para testimoniaros mi total adhesión y solidaridad, ante el premio que concedisteis el mes pasado, a la mente pleclara que concibió, planificó y forjó la rotonda de los futuros líos automovilísticos en el cruce de Santa Ponça con la carretera de Andraitx, laberinto excelente.

A todos los usuarios de aquella vía, nos gustaría saber las ventajas que tendremos en lo sucesivo, pues aparte de que los procedentes de Calvià tendrán más visibilidad... cuando logren colocarse en posición de cruzar, que habrá para ~~todo~~, pues los embotellamientos prometen ser de primera división, no veo otra.

Y ya que hablo de vías de comunicación, me gustaría que algún responsable de los que cobran el Impuesto de Circulación de vehículos, nos dijeran que hacen con estos duros, porque si no saben donde invertirlos, que se den un paseo por las calles de Santa Ponça un día de lluvia, especialmente por la Urbanización Es Castellet. Os prometo que todo un poema ver los malcarismos que se tienen que hacer con el volante parta evitar baches, lagos, lagunas, alguna que otra piscina, etc, etc.

Un usuario

CARPINTERIA
CALVIA

Hnos. INSERTE
C/. TRANSFORMADOR, S/N - TEL.
CALVIA - MALLORCA

La meva filla m'ha fet observar (amb una gran pena per part seva) que a l'anterior revista Veinats, a les pàgines centrals, on es parla del magne espectacle del passat dia 13 de Gener, hi ha una greu omissió cap a la feina efectuada amb tota il.lussió per un gran nombre de nines i jovenetes de Calvià i la seva mestra. Són les que formen l'Escola de Dança de Calvià.

No per conegudes, deixen d'esser importants per a tots nosaltres, especialment per a tots els pares que disfrutem amb aquestes activitats.

Gràcies.

Una Mare.

Juguets Gual

C/. Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

...i hem contemplat el paisatge.

Tot lo dia ploquant, sense muntanyes ni cel. I..., l'horabaixa surt el sol.

I els colors criden. Una multitud de perfums embafa el nas. Les flors dels ametlers guanyen. Tots els arbres envaïts de blanc.

Les muntanyes han conquistat el seu espai i el cel torna al seu lloc.

I, el camp, agraït, brilla; amb una lluentor com si fos d'or.

El verd s'empra a fons i calma els ulls cansats de gris. I el sol, aprofita el temps jugant amb les branques dels arbres darrers, que s'inflamen.

I les ombres, s'estiren en terra de tot lo llarg, per descansar, a la nit, la fatiga de tot un dia gris.

Febrer - 85

M. H.

HOMENATGE A SALVADOR ESPRIU

Fa uns dies, ens deixava l'escriptor català Salvador Espriu.

Nascut el 1.913 a Santa Coloma de Farners, va viure els seus anys de joventut a Arenys de Mar, fent estudis de Dret i Història Antiga a la Universitat.

La mort, la Guerra civil i la derrota de Catalunya són els temes que marquen, d'una forma constant, tota la seva obra.

Probablement, el més conegut sigui l'Espriu poeta, però va tractar, també, encara que amb menys èxit, la prosa i el teatre.

Així, podríem citar, de la seva producció, novel·les com Laia, Petites proses blanques, etc., obres de teatre de la talla de Una altra Fedra, si us plau o Ronda de mort a Sinera, i dins la part més descollant de la seva creació, poesies com Cementiri de Sinera, Cançons d'Ariadna, Mrs. Death, La pell de brau, etc., etc.

Vagi, idò, des de les nostres pàgines, el darrer adeu pel català universal, amb un dels seus poemes, on parla, precissament, de la seva mort.

Cançó de la mort resplendent

Fortunes de mar
se m'emporataran.

No podràs
orsejar sense perdre,
un a un, blanc velar,
tots els pals.

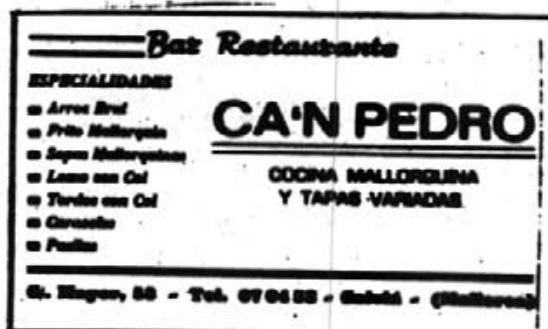
Per l'engany
de la llum de migdia,
ets sobtat presoner
d'un vell cant.

A quin port
s'enrolà, serviola,
aquest nou timoner
tan estrany?

Jo no sé
quins camins del meu somni
l'han menat al govern
de la nau.

Aspres mans
mai no dedixen la roda,
i el meu temps esdevé
ja calmat.

Lluny, enllà
de paraules amargues,
una mort resplendent
vaig trobar.

Xerrades de cafè

XERRADES DE CAFÈ

No voldria donar la impressió de que els articles darrers estan fets per tirar-nos floretes uns als altres, però crec que en certes ocasions el personalitzar és més efectiu.

A la nostra Rua hi va haver coses molt importants d'entre les que destacaria la comparsa de Na Catalina Terrasa, Madò Francisca Escolana i una amiga seva, per la seva alegria, senzillès i ganes de riure i divertir-se.

Però quasi tan important com la gran participació, ho varen esser les absències de personatges que en les Rues 83 i 84 es varen sucra el cap per fer-se'n una desfressa original i ben cabada.

Què ha passat? Podríem dir allò de que "si amb qualque cosa vos he agraviat". Però no crec que ningú tengui queixa per aquest caire. Així mateix és massa casualitat que una dotzena de persones, que no formen cap grup entre elles, s'hagin posat d'acord per no participar a la Rua. I més em despista, quan just haver acabat la Rua 84, un amic, que es trobava com a participant passiu, que crec que hi té opinió dins els 3 o 4 dels absents enguany, va firmar un excel·lent article en aquesta Revista, on donava a entendre que de passiu es tornaria actiu, per la de l'any següent.

Encara que aquí, i públicament, expressi la meua estranyesa per tanta casualitat, quan pugui, vengui bé, intentaré averiguar privadament i amb tots aquests amics calvianers el perquè de la cosa.

Ja que excepció feta de malalties, pot afectar aquest "virus" a altres personatges pels anys propers i crec que seria lamentable, a pesar de les noves incorporacions que s'han donat enguany (i bé que s'ha notat copant els millors premis per mèrits propis).

Encara que tots som iguals, hi ha temes que per formar-nos opinió ens és suficient demanar-la a unes persones assenyalades, i bon punyetes que per a mi aquesta esmentada dotzena, més o manco, de calvianers i calvianeres, eren uns del que em donaven la pauta amb el de les desfresses, pel seu bon gust i originalitat, mirant-se molt els detalls.

On eren? Les bessones amb soldat i criada, o les pepes del 84 i negres samberes del 83.

Crec que la intenció, i l'origen d'aquest tipus de celebracions és que tothom hi participi, que els que miren siguin només els que lis manca la imaginació, o són tímids i tenen por, i a tots vosaltres són adjectius que ni injustament vos poden adjudicar.

Joan Rubio.

LA REDACCIO DE REVISTA VEÏNATS
VOL DONAR SUPORT A LA INICIATIVA DELS
REGIDORS D'UNIO MALLORQUINA, RECOLZADA
INCONDICIONALMENT PEL PSOE I PROBABLEMENT
PER ELS ALTRES MEMBRES DE LA CORPORACIO
(AP I EL SR.XAMENA), REFERIDA A DONAR
SUPORT A L'ACCIO EMPRESA PER LA SOCIETAT
VOLTOR PER TAL D'INSTAL.LAR UN REPETIDOR
QUE ENS PERMETI VEURE TV3 A LES NOSTRES
PROPIES CASES (I NO HAVER D'ANAR A VEURE
EL FUTBOL A ESTABLIMENTS O A VALLDEMOSSA)

VOLEM VEURE TV3 ARA!!!

AH, I SUGGERIM QUE LA MANERA MES
RAPIDA DE FER-HO ES INSTAL.LAR UNA ANTENA
AL REPETIDOR DE NA BURGUESA, QUE CONNECTI
DIRECTAMENT AMB BARCELONA, JA QUE DE
TOTES MANERES, CREIM QUE AQUESTA OPERA-
CIO S'HAURA DE FER, PERQUE EL REPETIDOR
DE VOLTOR NO ENS ARRIBARA LES IMATGES
A LA NOSTRA VALL I A TOTA LA COSTA DE
CALVIA.

PER TANT, SENYORS REGIDORS, EN NOM
DE TOTA LA ZONA DE CALVIA DEMANAM:
-FACIN INSTAL.LAR AQUESTA ANTENA, DIRECTA-
MENT ORIENTADA A BARCELONA. EL COST
ES MINIM I ELS BENEFICIS SON NOMBROSOS.

QUAN MES PREST MILLOR!!!

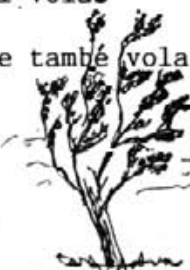
Fa cinc o sis anys que em diven:
Talla'1! No et farà més que nosa i brutor.
Te foradarà la font. A l'estiu tot seran fulles i pois per terra.

Jo les dic: "Pot esser, segurament teniu raó i amb el temps vos faré cas..", però ara pens que tenir un ametller florit que guaita a la finestra és un dels bens més bells que es pot tenir.

L'AMETLLER I EL VENT

Resalta a l'hivern l'ametller florit i el vent, que l'ha vist, cap a ell volas. Ha quedat encisat, embadalit. Amb ell el se'n vol dur pensant que també vola.

El vent l'engronsa i l'enrevolta, no gosa anar-se'n del redol seu. Juga, s'hi enganxa, hi trtopessa. No vol fer-se enfora. És tan bell!

Jugant i enrevoltant li tomas fulles, petites fulles de les blanques flors però l'herba ha fet peluda astora per a amagar-les del vent i dels seus jocs.

Prendat de la blancor que sura per les branques les roba el seu dolç olor de mel i el se'n du lluny com a garlanda per a sentir-lo sempre al costat seu.

Calvià, hivern del 85.

CINEMA

Les pel·lícules que podreu veure aquest mes se-
ran aquestes:

divendres, quinze de març:

Stamying Alire. (Jonh Travolt)

dilluns, deu de març:

Mordisco Mortal (suspens)

divendres, vint-i-dos de març:

Flash dance

divendres, vint-i-nou de març:

Christine (terror)

diumenge, set d'abril:

pel·lícula sorpresa

divendres, dotze d'abril:

Cromwell (històrica)

amb en Richard Harris

// vos esperam //

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:

RADIO GRUA
CALVIA

68 09 70

SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)

Tels. 67 04 63 - 68 09 28

HABITOS DE ESTUDIO Y FRACASO ESCOLAR

Por JUAN JIMENEZ

El problema del fracaso escolar en nuestro país, debido a su gran incidencia ha despertado el interés de la Administración así como trabajadores y estudiosos de la educación, hasta el punto y a juzgar por los trabajos e investigaciones realizadas al respecto, que casi parecen agotadas las perspectivas o enfoques desde los cuales se podría abordar el preocupante tema. Para ello, y a modo de somera aproximación ahí están los trabajos que intentan explicar el fracaso escolar a través de la inadecuación (cuantitativa/cualitativa) de los contenidos de la currícula; o por las deficiencias didácticas y metodológicas incursas en el proceso educativo y que inciden directamente sobre los niveles de actualización profesional del profesorado; o también con el mismo proceso de enculturización ya que los sistemas educativos formales, fundamentalmente, no hacen otra cosa que aculturar al alumnado en los patrones culturales y saberes de los que conocemos por saber científico o académico- y en donde precisamente en este respecto la relación clase social/éxito escolar poseen un a gran correlación. Las dos primeras aproximaciones arriba señaladas estarían en la línea de interrelaciones intrínsecas al Sistema Educativo mismo (sistema educativo y el subsistema de resultados académicos); mientras que la 3ª correlación estaría en la línea de interrelacionar el Sistema Educativo con el Sistema Social que lo sustenta y engloba. Es aquí donde se han encontrado las mayores explicaciones -grandes distancias entre concepción culta y concepción popular del mundo, distintas posibilidades de acceso a la cultura para los distintos estratos sociales así como para población urbana y rural, distintos niveles psicológicos de aspiración social etc- que, en cierta manera, nos permite pensar en un cierto determinismo o condicionamiento social respecto del éxito o fracaso escolar.

Conviene recordar que todos y cada uno de los factores explicativos del fracaso escolar están teniendo un tratamiento tanto a través de instancias oficiales (reformas ministeriales del Ciclo Inicial y Medio, ante proyecto para la reforma de 2ª Etapa, extensión de la educación Preescolar, la Educación Compensatoria, los CEP.etc) como de base (movimientos diversos de trabajadores de la enseñanza), de cuyas influencias y complementariedad esperamos tangibles resultados optimizadores.

INVENTARIO HABITOS DE ESTUDIO

Entroncando con la arriba expuesto respecto a los factores explicativos del fracaso escolar y que podríamos resumir en a)factores endógenos al sistema escolar y b) factores exógenos al sistema escolar. Entre éstos estarían todos los relacionados con la estructura de clasificación social a que antes nos hemos referido. Mientras que para los endógenos: inadecuación en los programas, déficit metodológico y didáctico..... Desde nuestra perspectiva de docentes, con posibilidades inmediatas de poder actuar sobre ellos para en parte poder paliar sus negativas consecuencias, el presentar unos resultados demostrativos de estas deficiencias nos resulta interesantes y de ahí que a continuación vamos a dar a conocer los resultados, en relación porcentual, sobre los "hábitos de estudio" de los alumnos de 8º nivel del Colegio Público "Calvia". Obtenidos por la aplicación del IHE (inventario de hábitos de estudios) de F.F. Pozar:

Variables Estudiadas	Valores Porcentuales		
	Mal	Normal	Bien
1-Cond. ambientales	36,25	48,2	15,44
2-Plan.del estudio	39,64	46,5	22,3
3-Util. de material	35,15	48,2	15,46
4-Asimil. contenidos	34,38	46,5	18,9

REFLEXION A LA MUESTRA.

Una primera observación viene derivada del hecho de sumar los porcentajes correspondientes a las columnas Normal y Bien/Satisfactorio, las cuales rondan, con unos puntos por encima o por debajo, el 65%. Por otro lado, los porcentajes sobre las cuatro variables estudiadas, para la ponderación Mal/No Satisfactorio, también oscilan sobre el 35%. De lo cual y aunque la validez del estudio haya que circunscribirla al Colegio de Calvia y por ende no se pretende hacer extrapolaciones generales; lo que sí podemos decir que referidos porcentajes tienen una gran aproximación a los niveles porcentuales que a nivel del Estado se barajan respecto al fracaso escolar (30/40%).

Una segunda observación, y siempre sobre los resultados expuestos, es que los porcentajes corroboran los múltiples factores explicativos del fracaso escolar y que arriba en una atrevida reducción nos permitiríamos clasificar en factores exógenos (estructura social= condiciones ambientales) y factores endógenos (los propios del sistema educativo, entre los cuales se encontrarían inmerso lo que el profesorado hace en torno a las técnicas de estudio y trabajo intelectual para el alumnado).

Posibles líneas actuacionales

Si como educadores tenemos poca incidencia en lo que respecta a transformar los ambientes familiares, fundamentalmente a lo que a infraestructura material se refiere, cuestión que es más de política económica y social y por lo tanto se escapa de la esfera del voluntarismo individual; sin embargo, nosotros los maestros, si podemos intervenir en la creación de o modificación de "ambientes" familiares operando mediante la influencia ideológica en las mentalidades de los padres para modificarlas a través de informaciones pertinentes. Es cuestión sólo de atraer a todos los padres al lugar en que se den tales informaciones y contactos y una manera eficaz de hacerlo es a

través de lo que se ha dado en llamar "Escuelas de Padres". A través de ellas sensibilizaremos a los padres y tutores de las diversas cuestiones (hábitos de estudio, intereses de los niños y tratamiento según evolución psicológica de los mismos, información sexual, profesional, alimentación e higiene etc). y de las cuales podremos esperar grandes frutos.

La otra vía actuacional, para mejorar los rendimientos académicos, vendrá también desde la Escuela pero, en esta ocasión, actuando sobre los niños. Ya va siendo hora que en los Claustros, en vez de hablar del "sexo de los ángeles" y de otras lindezas más prosaicas pero no por ello menos enrarecedoras de la convivencia, nos pongamos a abordar éste y otros problemas con compromiso expreso y a través de formaciones de comisiones que preparen diverso material al respecto, lo expongan en seminarios y claustros y, fundamentalmente, haya desde éste un compromiso de aplicación didáctica sobre los alumnos. Estableciéndose, claro está, fechas de inicio y acabado de todas y cada una de las facetas del trabajo, así como la evaluación de los resultados mediante la comparación porcentual antes y después de explicar y trabajar en clase las diversas técnicas de estudio al alumnado y en base a los mismos poder reconducir los desajustes detectados.

Calvià, 4 de marzo.1985

REPORTAJES **Julian**

- Bodas
- Bautizos
- Comuniones
- Fotografía en General

Tel. 670464

C/. Mayor, 27 - 1.º - 1.º - CALVIA

SES ALIMARES DE SA POBLA

Unos buenos amigos de la Puebla a los que queremos mucho, nos invitaron para que fuésemos en la víspera de San Antonio, a su casa a visitarlos, y a ver, al mismo tiempo, las extraordinarias y piadosas fogats que en honor al Santo celebran cada año. La invitación tanto a mi mujer como a mí, nos pareció bien. Pasamos la noticia a mi nieta; que no os preocupeis, nos dijo, yo os llevaré. Estad preparados mañana a las seis de la tarde. Tocaba el reloj las últimas campanadas cuando subíamos al coche para emprender la marcha.

El día no era bueno; hacía varios días que lloviznaba, nevaba, el frío era intenso, aunque el sol se dejó ver en algunas ocasiones durante la jornada. Parece mentira que tenga que pasarnos esto a nosotros!, exclamé Sonriente la nieta al oirme, dijo: "Qué pasa! ¿No va todo bien? El camino está seco; no hay peligro de deslizarnos.

Sí, el camino estaba seco, no había peligro de deslizarse. Pero yo, sin quererlo, ni darme cuenta, el mal tiempo y la nieve que encontramos pasado Inca, debió chocar con el deseo y la ilusión que había puesto en aquel viaje, que me puso nervioso e inconsecuente.

No tardamos en llegar a casa de nuestros amigos, que nos estaban esperando para cenar. Después de los correspondientes saludos y hablar un poco de todo, nos sentamos a la mesa donde nos esperaba una sorpresa. La succulenta, apetitosa y famoso plato típico pobler, "una espinagada". Comida que no habíamos probado nunca y nos sentó de maravilla.

Al salir a la calle a ver los foguerons, otra sorpresa nos llevamos. Esperábamos encontrar unas ligeras llamas producidas por gatoves o algo similar, ya que las gatoves, según en que parte de la Isla no se crían. Y lo que encontramos fueron unas llameantes pilas hechas con muchos y grandes troncos, que se sucedían unas tras otras a una distancia de ochenta metros, a lo largo de una céntrica calle que daba a la vasta plaza donde está la Casa Consistorial y otros lugares importantes.

Todos estos sitios estaban adornados por artísticos dibujos de buen gusto, hechos por miles de bombillas que, además de alumbrar el contorno, lo convertían en un paraíso.

La cantidad de gente que se paseaba, que se divertía y distraía, llenaba la calle. Grupos de jóvenes, tocados con alguna prenda rara, tocando zambombas, cantaban entusiasmados imitando, con sus movimientos graciosos, puntuaciones de rock. Las calientes fogatas que, de no hacer tanto frío, no hubiesen estado tan concurridas, estaban continuamente rodeadas por la muchedumbre.

La noche estaba auténticamente animada, acusando un amplio ambiente festivo. Era la noche de todos! O al menos para que grandes y pequeños encontrasen cabida en ella; poder divertirnos, colmar los deseos tradicionales, seguir adelante con entusiasmo hasta el final. Para que este objetivo se lograra, permanecían abiertos muchos comercios, creado otros, levantado rifas y grandes atracciones.

Nosotros, al terminar de recorrer el recinto, entramos en un bar a tomar un café y descansamos un poco. El local estaba lleno; el ambiente era familiar y bullanguero; la gente bebía, reía y era feliz. La juventud folklorista, que no faltaba en el lugar, seguía animada y animando con el canto, la zambomba y bebiendo coñac.

Sería la una de la madrugada, cuando amablemente y satisfechos, nos despedimos de nuestros amigos para regresar a casa. De todo ello guardaremos un grato recuerdo.

Julián Vicens

El sentido de esta crónica, que he hecho lo mejor que he sabido, de los foguerons de Sa Pobla, nada tiene que ver con el viaje que hicimos allí para verlos; simplemente alabarlos, promocionarlos y aconsejar a los que, como yo, no los han visto nunca, que el año que viene vayan a verlos, vale la pena.

SIEM TOTS MES MALLORQUINS

En Perre IV, anomenat el Cerimoniós, prengué possessió del Regne de Mallorca a la mort del darrer rei de la dinastia mallorquina (En Jaume III) i incorporà les nostres terres a la poderosa Corona d'Aragó. Després es dedicà a l'expansió mediterrània de les seves terres, a la qual molt hi ajudaren els mallorquins.

Qui va succeir a En Perre fou el seu fill Joan I, l'any 1.387, gran enamorat de tot el que fos plaer. A Mallorca només hi vengué un pic, fugint de la pesta; va ser pel Juliol de 1.395 i hi perllongà la seva estada fins el novembre del mateix any, enmig de grans festes i sarau.

Durant el seu regnat se varen assaltar en 1.392 els calls jueus de Ciutat i d'Inca. També va ser aquest rei el que va inaugurar els Jocs Florals, que encara ara perduren.

El seu successor fou el seu germà Martí, anomenat l'Humà. Durant el seu regnat va acollir a les seves terres al Papa d'Avinyó, l'espanyol Benet XIII. Amb Martí acabà la dinastia dels comtes de Barcelona, ja que el seu fill morí un any abans que ell.

Hi hagué 2 anys d'interregne del 1.410 al 1.412, fins que se va acordar el Compromís de Casp que donava entrada a la Corona d'Aragó a una nova dinastia: els Trastamara. A partir de llavors, Mallorca, Catalunya, la Corona d'Aragó, els seus reis començarien a desfer la tradició mediterrània, independent, d'aquestes terres i no s'aturarien fins amb els Reis Catòlics, lograr unir-la a Castella, posant a Catalunya sota la direcció castellana. La primàcia i la prosperitat catalanes, a les quals hi contribuïren molt les nostres terres i llengües, tardaren molts d'anys en tornar ser el que havien estat.

Pedro IV, llamado también el Ceremonioso, tomó posesión del Reino de Mallorca al morir el último rey de la dinastía mallorquina (Jaime III) incorporando nuestras tierras a la poderosa Corona de Aragón. Después se dedicó a la expansión mediterránea de sus tierras, labor en la que le ayudaron mucho los mallorquines.

El sucesor del rey Pedro, fue su hijo Juan I, el 1.387, gran enamorado de todo cuanto fuera placer. A Mallorca vino sólo en una ocasión, huyendo de la peste, durante el mes de Julio de 1.395, prolongándose su estancia en nuestra isla hasta noviembre del mismo año, rodeado de grandes fiestas.

Durante su reinado fueron asaltados, en 1.392, la calle de los judios de Palma y la de Inca. Fue también este mismo rey quien inauguró los "Jocs Florals", que todavía perduran en la actualidad.

Le sucedió su hermano Martí, apodado "l'Humà", durante el reinado del cual el Papa de Aviñón, el español Benito XIII, fue acogido en sus tierras. Con este rey terminó la dinastía de los Condes de Barcelona, ya que no dejó herederos al trono por morir su hijo un año antes que él.

Del 1.410 al 1.412, hubo dos años de interregno, hasta que, con el Compromiso de Caspe, se permitió que la dinastía de los Trastamara entrara en la Corona de Aragón. Sus reyes empezarían a deshacer la tradición mediterránea, independiente de Mallorca, Catalunya, la Corona de Aragón, y no pararían hasta que, con los Reyes Católicos, logran unir nuestras tierras a las de Castilla, sometiendo a Catalunya a la dirección castellana. La primacía y prosperidad catalanas, a las que contribuyeron mucho nuestras tierras y lenguas, tardó muchos años en volver a ser lo que había sido.

Pep Rubio.

Seguint amb el tema de la nostra producció popular de gloses, Madò Catalina "Blanca" ens ha fet conèixer dues gloses calvianeres il·lustrades amb la història que les van fer nèixer. Són les següents:

- La primera la va fer una dona molt glosadora, per més senyes padrina del Regidor Pep Rubio, i la degué fer a finals del s. XIX. El motiu fou que el seu home s'havia embarcat per fer fortuna com molts altres calvianers, i ella estava embarassada. Va tenir s'infant i va ser una nina preciosa i ho va enviar a dir al seu home. Surten a la glosa dues dones calvianeres, que tenien ganes de tenir-ne una de nina, com veureu:

Na Blanca se mor d'enveja
quan ve a n'es meu portal
i Na Catalina sí que és blau
que diu que si no n'hi enviau
en farà una de pega.

(Na Blanca era la mare de la calvianera que ens ha dit les gloses).

- La segona es produí a causa de que un home major havia perdut un botó de la bragueta, i aquest home era molt bon glosador i li va demanar a una al·lota que li cosís es botó. La jove no li volia cosir perquè deia que aquell home aprofitaria l'ocasió per fer-li una glosa. Però l'home la convencé i quan li hagué cosit, aquell home li enflocà:

Un punt llarg i un rodó
ja el duc així com el duia
podré dir per on sevulla
que mai havia estat cap agulla
tan prop des meu gurrió.

I l'al·lota li protestà que no havia complit la paraula, a lo qual respongué l'hom que si havia complit, perquè no l'havia anomenada per enlloc, lo qual és ver.

Ens agradaria seguir publicant gloses calvianeres, que crec que a tothom agraden. Per lo qual vos pregam i agraïm la vostra col.laboració.

Pep Rubio

Opinió

Durante la pasada Navidad asistí a un espectáculo en "nuestro" salón parroquial donde se juntaron por vez primera la Coral de Calvià, nuestra Banda de Música, el Ballet de Maria Rosa, y unos excelentes guitarristas también calvianenses.

Pasé una tarde maravillosa y no porque solamente el espectáculo representado por nuestros vecinos fue francamente bueno de verdad. Sino también porque allí había un pueblo que se divertía junto, no había rencillas personales, ni políticas.

Se había conseguido una cosa que no habían conseguido nuestros políticos: hacer pueblo sin politizar nada.

En las fiestas de San Jaime quizás sin querer, quizás involuntariamente, la verdad es que siempre se politiza un poco, sea quien sea, o ese es mi modo de pensar.

Pero esa tarde nuestros artistas, se comunicaron con el público, de una manera casi mágica, de tal forma que si había algún fallo, bien de sonido, bien de luz, etc. era olvidado. Todo eran aplausos. No había críticas. Eran nuestros artistas y aquello era de maravilla y de maravilla también fue el gesto que tuvieron los organizadores de hacer entrega de todo lo recaudado a nuestro recién estrenado Club de la 3ª edad.

Si de algo pecamos los calvianenses es sin duda de la autocrítica, censuramos demasiado a Calvià y creo que para una villa de unos 1800 habitantes y que cuenta con las siguientes asociaciones e instituciones-escuelas es mucho.

-Tenemos una biblioteca en pleno funcionamiento.

-TENEMOS una revista mensual VEÏNATS.

-Tenemos una Banda de Música que es el orgullo de todos.

-Tenemos la Escuela de Danza de Maria Rosa.

-Tenemos la escuela de folklore mallorquín de Carme López.

-Tenemos una Guardería Infantil.

-Tenemos un Club de la Tercera Edad.

-Tenemos una asociación de vecinos.

Y todo eso lo tenemos gracias a un reciducido grupo de mujeres y hombres que, quitando horas de sus quehaceres personales, se entregan a hacer un Calvià mejor en todos los campos.

Calvià tiene una deuda de gratitud con esta gente, que, ha conseguido ya que nuestros hijos encuentren un Calvià mejor del que encontramos nosotros. A todos vosotros, gracias.

Antoni Palmer

Veïnats, per la part que li toca i potser fent-se portaveu de la voluntat de tots els implicats vol agrair aquestes mostres de recolzament popular que ens van donant. Això ens fa sebre que no estam totsols i ens dóna ànims per prosseguir la nostra tasca. També volem fer constar que si sorgeix qualche crítica també l'acceptarem, per tal de anar millorant els nostres quefers. Procurarem no defraudar-vos!

SA RUA 85

• REPORTAJE

FOTOGRAFII

els nins i la No Violència

les "punkis" joenets

el arc "S'Escàndol"

Ses "misses" de Calvià

el Moulin Rouge

els "guissis" de Utiel

x admiració de Sa Guaxda

els músics del circ

la família de pellasos

sa brega del "matumoni"

el circ

na "Mimi".

La joia i es ferret

els valers de la banda

el jurat

els músics "bons"

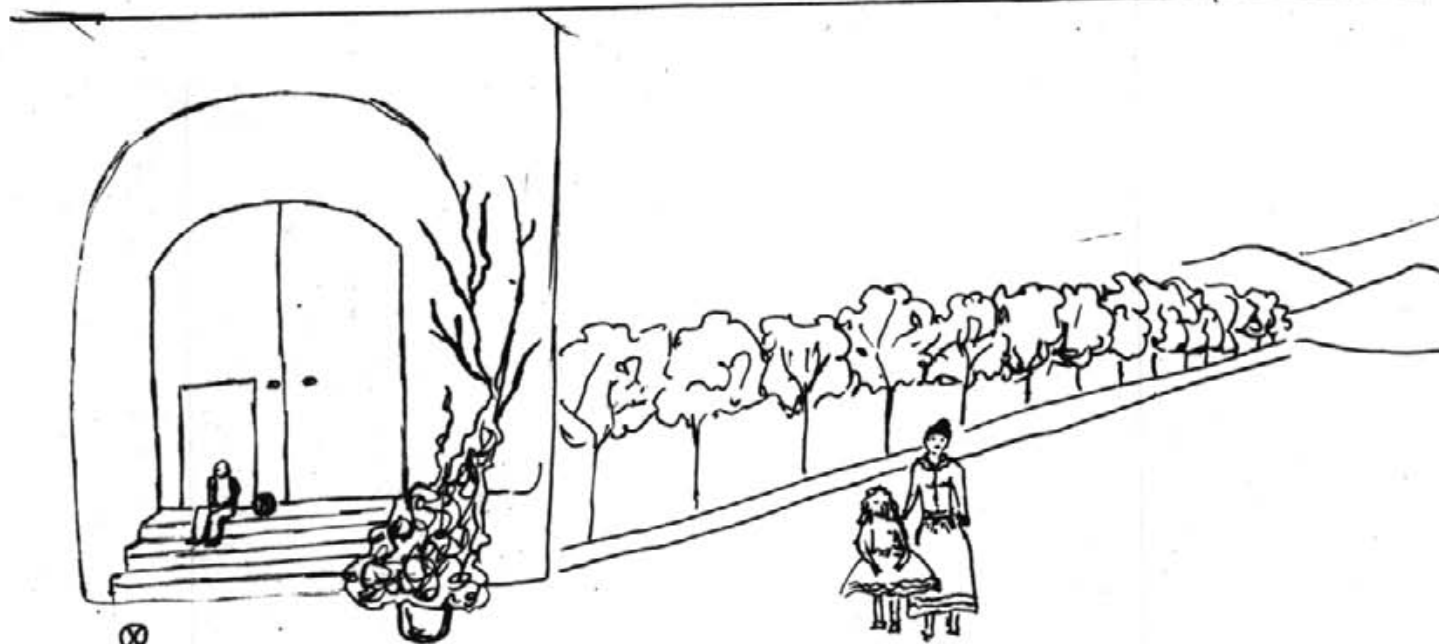
La jaia

Vista general de la rua

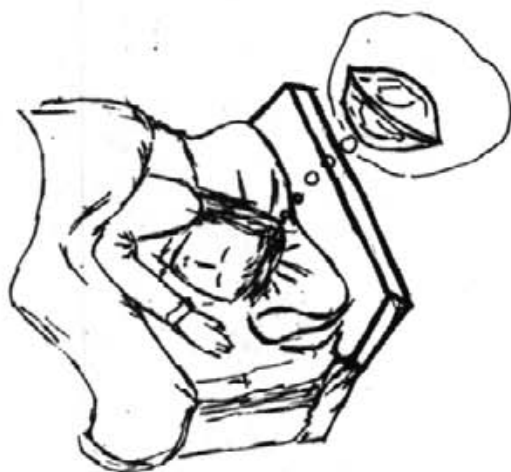

Endevinau qui hi ha darrera aquestes "carones"?

EN TOMEU DE SES NOUS

*En Tomeu,
de ses Nous,
Written by La Padrina*

Hi havia una vegada un nind'una familia molt pobre, a ca seva vivien son pare, sa mare i ell. En Tomeu tenia molts d'amics i entre ells hi figurava sa seva cussa, na Blanca, ella molts de pics dormia a damunt un padàs vell a n'es peus des seu llit.

Un dia estava es nin jugant en es carrer quan va passar una nineta molt guapa tota vestida de rosa amb sa seva teta que li anava esclovellant nous, en Tomeu la va veure i se va fixar també amb lo que menjava, com que ell mai menjava llepolies li varen entrar ganes de tastar-les, però no se va atrevir a demanar-n'hi no fos cosa que a sa teta no li agradàs que un nin pobre xerràs a sa seva nina, i en Tomeu se'n va anar a dins ca seva i li va contar a sa mare i li va demanar que n'hi compràs, sa mare li explicà que ells no podien comprar aquelles coses, ja que no tenien dobbers suficients, es nin molt entristit se'n va tornar a n'es carrer i començà a plorar, amb això que va passar un des seus amics, en Bernat, li va contar tot i en Bernat començà a riure i li digué:

-Però home que no saps que això és un petit, però molt petit problema?.

-No t'en riguis de mi, que encara que a ca nostra no tenguem céntims, jo no tenc cap pèl de beneit.

-No, no, t'ho dic de veres, mira si duus una motxilla, anirem a una banda on hi ha moltes nous, tantes que no s'acabaran mai.

Ja ho crec que en Tomeu va fer més via que un llamp, va anar a ca seva va pujar al sostre, va trobar una vella motxilla, però era tan vella que tenia un foradot tan gros, que ses nous li caurien, per això va cercar qualque cosa per tapar el forat, només va poder acudir al padàs de la seva cusseta, i va demanar-li, un pic resolt l'assumpte del bolic, partiren tot dos plegats. Quan ja eren dins sa garriga en Bernat va senyalar cap a una direcció i en Tomeu va quedar boca badada, un turonet de noguers se veia allà lluny, en Tomeu correu, de cada pic més aviat, una vegada allà se va enfilear a un des arbres i omplir la motxilla. En Bernat també va fer lo mateix, un pic abaix varen pensar que amb tantes nous, en podrien menjar molts de dies seguits, però tot d'una se li va ocorrer una gran idea a n'en Bernat: Vener-les a n'es mercat!. Així ho feren i a canvi els hi varen donar molt de dobbers. Al dia següent hi tornaran anar, era molta de feina, idò estava molt lluny de ca seva aquell turó però es profit que li treien aquella passejada era gros. Després des segon dia de jornal en Tomeu va pensar que li havia de contar tot a sa mare, però abans es compraria un parell de llepolies, quan ja les havia comprades va pensar en sa mare i son pare, tot es dia treballant, fins i tot i havia dies que son pare arribava a casa un pic ja ben entrada sa fosca i sa mare tots es dies s'aixecava molt demati per rentar sa roba que es dia abans li havien duit es veïnats, així és que també va comprar unes

espardenyes de seda perquè quan son pare arribàs de fer feina pogués descansar, i per sa mare va agafar un mantó de Soller, perquè pogués encalenticir-se es dies de molt de fret, quan ja sortia de sa botiga se'n va enrecordar de na Blanca, que encara que no li havia acompanyat en la seva aventura havia tengut un important paper en aquesta història i va toranar enrera per comprar una grandiosa senalla on podria dormir comodament. Amb tot això se'n va anar a veure a sa mare, li va contar tot i ella va estar molt contenta de tenir un fill tan treballador i tan generós.

A partir de llavoneses en Tomeu i en Bernat compartiren un puesto en el mercat i varen ser molt famosos, ells i les seves nous, que ningú no sabia d'on les treien però que tothom les trobava de lo més bones que haguessin tastat mai. I això és tan veritat com que es conte s'ha acabat.

LA PADRINA

EXCURSION A "NA BURGUESA"

G.E.G.

El pasado día 3 de febrero realizamos una subida a la sierra "Na Burguesa". El G.E.G. (Grup excursionista Galatzó) guiados por el monitor Pepe.

Partimos a las 8,30 de la plaza de la Pantera Rosa hacia la yesería de Calvià. Al llegar allí empezamos a subir camino hacia arriba. Cuando subíamos había una cantera abandonada, junto a ella había una casa muy vieja que tenía una rueda de cómo antiguamente se sacaba el agua. Continuamos subiendo y vimos una cueva, decidimos entrar, entramos todos y vimos que en una parte estaba bloqueada de piedras. Continuamos subiendo y los niños pequeños estaban muy cansados y Pepe decidió hacer una parada para beber agua y reanimar los ánimos. Continuamos subiendo y al cabo de hora y media estábamos cerca del repetidor de televisión Española, todos decidimos parar para comernos cada cual su bocadillo. El padre de María Luisa estaba muy cansado y dijo que no pararíamos hasta alcanzar la cima.

Llegamos al repetidor de TVE. Anduvimos un rato más y dimos con un sitio donde había sombra y desde allí se divisaban diversas vistas, como Portals Nous, Magalluf, Palma Nova, Santa Ponça, Palma, Génova, Peguera, Galilea y Calvià y Capdellà. Nos paramos a comer y a beber. Pepe, después de comer se tumbó a dormir la siesta encima de diversos matorrales y hierbas aromáticas. Mientras que nosotras decidimos gastarle una broma a Pepe. Estaba el padre de María Luisa y Pepe medio dormidos cuando Mercedes, Eva y yo decidimos poner en marcha nuestro plan.

Yo me puse a hacer como si llorara y mientras Mercedes y Eva fueron a buscar a la mochila una venda y avisar a Pepe. Y entonces Pepe se levantó enseñada y fue como un rayo hacia donde yo estaba, pero Ahmed no fue porque sabía que era un invento de los nuestros. María Luisa cuando Pepe se dio cuenta de que todo era una broma se volvió a tumbar en sus cómodos matorrales.

María Luisa nos dijo que cuando dijimos que yo me había hecho daño en el pie y le avisaron, Pepe salió como un rayo con cara de susto, diciendo cosas raras, el padre de María Luisa y Marcos se quedaron durmiendo la siesta mientras nosotras a revisar aquella zona, y vimos una casa rota y un pozo de piedras también roto. Estuvimos andando hasta que dimos con el campamento. Cojimos nuestras mochilas y nos fuimos camino para adelante, anda que te anda llegamos a un cruce de caminos, allí había dos caminos, uno recto y otro para abajo, cojimos el de abajo, pensando que nos llevaría hasta Calvià.

Seguimos andando y nos metimos en un camino lleno de piedras, el camino era muy largo hasta que al final llegamos a una especie de selva, había unas matas muy grandes y largas y árboles altos y con lianas a su alrededor. Fuimos andando hasta el final de la selva y al salir encontramos un precipicio, dimos media vuelta y nos metimos por otro camino, entonces Pilar y Mercedes encontraron una fuente y una cueva muy grande. Entramos dentro y vimos que estaba llena de telarañas, así que decidimos salir. Seguimos caminando hasta llegar al repetidor de TVE. Ahí llegamos y descansamos para comer; teníamos mucha sed, pues se nos había agotado el agua. De la torre hacia abajo encontramos el camino. En el camino había muchas piedras variadas, así que todos fuimos cogiendo piedras grandes y pequeñas, por fin cuando todas estábamos cansadas llegamos abajo de allí, nos fuimos a casa y Pepe dijo que volveríamos a ir a otra excursión.

Autoras: Eva
Pili
Mercedes.

MISTERIO EN EL HOTEL

Capítulo 3

-Reunidos otra vez-

Hacía ya una semana que Lili no veía a Ana y decidió ir a buscarla a su casa.

- Toc, toc, toc, toc!

- ¿Quién es?

- Soy Lili.

- Si está buscando a Ana, no está.

Y le cerraron la puerta en las narices.

-Qué extraño! -pensó Lili- por la tarde volveré.

Llegó la tarde.

-Toc, toc, toc, toc!

-¿Está Ana?

- No, y no venga otra vez mañana!

- Lili fingió que se marchaba, pero en realidad dio la vuelta a la casa.

Vio una ventana abierta, se trataba de la habitación de Ana.

Lili oyó cómo alguien lloraba.

Decidió trepar hasta la ventana por la enredadera.

Al llegar a ella, se encontró con su amiga Ana llorando, cuando ésta la vio, le dijo:

- Menos mal que has venido. Recuerdas el décimo de lotería que compramos... Pues nos ha tocado.

- No entiendo porqué lloras, es fantástico que te haya tocado la lotería.

- No creas, nos han raptado en nuestra propia casa.

- O sea, os han raptado...¿Y tus padres?

- Metidos en el armario. Me harías un gran favor si los sacabas de ahí.

- Haré otra cosa mejor, llamaré a la policía.

Y así lo hizo.

La Policía detuvo a los malhechores y devolvieron la felicidad a la familia de Ana.

Continuará...

Diana Hernando.

LA CIUDAD BAJO LA NIEVE.

Erase una vez una ciudad bajo la nieve.

Allí vivían dos hermanos, uno se llamaba Carlos y otro Fernando.

Un día Carlos y Fernando fueron a esquiar con el trineo que le había regalado un esquimal.

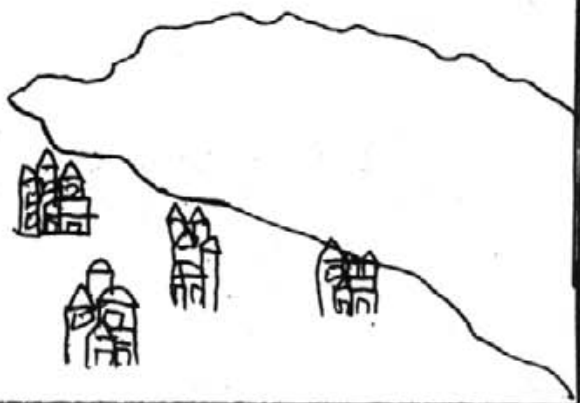
En el camino se encontraron con una caseta, y vieron que la puerta estaba abierta y entraron en la caseta.

Dentro había un burro y una burra, y el berrinche.

Carlos y Fernando salieron de la caseta, y regresaron a casa, y vieron que su casa estaba destruida, y los dos hermanos no tuvieron más remedio que irse de su ciudad. Carlos y Fernando pensaron y tomaron hasta que a Carlos se le ocurrió una idea: "Iremos con el trineo"; "trato hecho".

"Pero ahora tendremos que preparar el trineo para marcharnos mañana a Sierra Nevada". Al amanecer marcharon hacia Sierra Nevada, y cuando llegaron a Sierra Nevada conocieron a muchos chavales y fueron felices largos años.

Juan A. Castell López
9 años.

EL DES-HACER DE NUESTRA HISTORIA

No es posible mayor despropósito que, desde los responsables de nuestra cultura, se nos esté engañando a nosotros y a nuestras generaciones futuras. Jamás España podrá ponerse a la altura cultural de las demás Naciones occidentales si no comienza, como ellas, a aceptar su propia historia en equilibrio de su Bien y de su Mal y de esta forma comprender quienes somos en nuestra real personalidad pasada y presente para el futuro.

En esta trayectoria de despropósitos, dirigidos sin duda por sectarismos políticos, pudimos ver en TVE en su "Paisaje con figuras: El Príncipe de Viana" como se falsea la realidad para poder meter a los incautos espectadores, un "Principado Catalán" que jamás existió, mientras, para poder decir lo que NO ES, el des-historiador de turno silenció lo que es esclarecedor y de absoluta necesidad histórica de lo que es "nuestro".

Ciertamente el Príncipe de Viana fue envenenado en Barcelona por orden de su madrastra, la castellana Juana Enríquez y de su propio padre Juan II de Aragón en el camino castellanizante de sus reinos de Aragón, Mallorca y Valencia, iniciado por su primer Rey "castelano" Fernando I (el de Antequera) victorioso en el Compromiso de Caspe, gracias a la influencia del gran catalanista San Vicente Ferrer Dominico de la UNiversidad de Barcelona, en contra de la candidatura de Don Juan (Conde de Urgel) hijo de Luís II d'Anjou, rama prouvenzal, y nieto de nuestra Reina Isabel de Mallorcias y del Rey Juan I de Aragón.

Si bien esto último ocurría en 1411, en el año 1457 el Príncipe de Viana, perseguido por la vesania de los reyes "malditos" de Aragón, en cuya figura se hizo extensiva la "castellanización" a su reino de Navarra, viajó a Nápoles (como años antes lo hiciera Jaime IV de Mallorcias de quien su hermana Isabel heredó la casa Real Mallorquina en 1375) en busca de la ayuda de su tío Alfonso V de Aragón, Mallorcias y Valencia, mientras, las Cortes de Pamplona le aclamaban como REy de Navarra.

Pero, muerto Alfonso V en 1458 le sucede como Rey de Aragón, Mallorcias, Valencia y Nápoles (y Conde de Barcelona) su hermano Juan II y padre del Príncipe de Viana quien tenía a la sazón 36 años de edad. Con falsas promesas de entendimiento paternal atrajo a su hijo a Aragón, debiendo a su regreso desde Nápoles detenerse en Mallorca donde recibiría el regalo real del Castillo de Bellver y el Real Palacio de la Almudaina. Mallorca le recibió como a su heredero y en triunfo popular y su padre ordenó su prisión. Recluido en destierro en el Castillo de Santueri (Felanitx) donde residió 7 meses (1459) conociendo a la familia Colom que por su activa participación en la sublevación mallorquina contra Aragón, vivía oculta desde 1454 en una finca (S'Alqueria Rossa) al pie de la montaña de San Salvador y muy próxima al Castillo. Mantuvo el Príncipe relaciones amorosas con Margarita, hija de Don Juan Colom, y ya a punto de abandonar Mallorca para un encuentro amistoso al cual le había citado su padre Juan II, escribió al Gobernador de Mallorca, en el sentido que recoge el historiador Manuel Iribaren en su libro "El Príncipe de Viana" diciendo: "En el talle de margarita, he sentido de ella ser preñada". En 1460 nació el niño Cristóbal Colom, hijo del Rey de Navarra, nieto de Juan II y sobrino de Fernando (el Católico) II de Aragón y V de Castilla, el cual educado en la sede de la ciencia náutica y de la navegación, el mallorquín Cristóbal Colom comenzó a navegar a sus 9 años de edad, según nos dice el historiador Navarrete, en los navíos mallorquines que iban de Chipre y Egipto a Londres y Amsterdam, mientras por el Sur alcanzaban el Golfo de Guinea mucho antes que Portugal, en cuya escuela de Sagrés se enseñaba navegación según la ciencia de los Cartógrafos mallorquines.

Pero, siguiendo con Carlos de Viana aquí también calla el des-historiador de turno como tras el encuentro aparentemente cordial de padre e hijo en Igualada, ambos acuden a las Cortes de Lérida donde nuevamente el padre hace encarcelar al hijo, estallando la indignación popular cosa que aprovecha Castilla para invadir Navarra. Por la Concordia de Villafranca (1461) es liberado Carlos

y su padre le nombra su lugarteniente con residencia en Barcelona (ya tiene un Príncipe Barcelona) pero éste mismo año muere envenenado (al igual que lo sería meses después su hermana Blanca de Navarra).

De nuevo sin Príncipe que le valga, Barcelona pretende atraer a Pedro de Portugal, pero éste también muere y rebelados ya contra el poder de Aragón, Cataluña ofrece su candidatura a Renato de Anjou, biznieto de la Reina Isabel de Mallorca y de Juan I de Aragón. Renato d'Anjou se alía con Luís XI de Francia y envía a su hijo Juan (Duque de Lorena) pero, muerto éste, su ejército es derrotado por Juan II de Aragón quien rinde a Barcelona reintegrándola (con toda Cataluña) a su Reino de Aragón (1472) concediendo un perdón general.

Solo cabe añadir que nunca Barcelona consiguió su Principado, ni con Ramón Berenguer IV que se tituló Príncipe de Aragón, pero No de Cataluña. Tampoco con Pedro III de Aragón al cual se lo pidió la Curia de Barcelona y este Rey se lo negó en las Cortes de Barcelona de 1283. Tampoco con Pedro de Portugal ni con Renato d'Anjou más mallorquín que catalán al igual que el Príncipe de Viana que si bien en Mallorca vivió y dio vida a su vida, en Barcelona sólo consiguió morir envenenado.

Al-Mansur bi-llah

Calvià, 17 de Febrero 1985

Palmer
APARTAMENTOS

EXPLOTACION DE APARTAMENTOS TURISTICOS

Jardín del Sol	Mini Folies
Caesar's	(Pto. Andratx)
Acapulco	Jardín de Playa

INFORMES Y RESERVAS:
EDIFICIO PALMIRA - SES ROTES VELLAS
Tel. 69001-690966-691312-690264
Télex 68783 PAMO-E . Sta. Ponsa (MALLORCA)

La Nostra Llengua

SA NOSTRA LLENGUA

R FINAL MUDA

A la nostra llengua ens trobarem amb algunes paraules que toquen dur una R final, encara que no la pronunciem.

Per tant, si la voleu col·locar correctament, no teniu més que seguir aquestes normes:

- Tots els noms i adjectius que, pronunciats, acaben en vocal, els escriurem amb una R final si els seus derivats la duen. Per exemple: paper (pronunciat "papé") du R final pel seu derivat paperera, etc.

- Els infinitius es posaran amb una R final quan la primera persona del singular del futur d'indicatiu també la du. Per exemple: TemeR, pel futur temeré, etc.

Per veure si ho heu entès tot, podeu fer aquests exercicis:

-Posau R final si és necessari.

carre_, tambo_, calo_, fredo_,
canta_, menja_, parti_, madu_, esse_,
encantado_, remo_, ferre_.

I els del mes passat, solucionats, són aquests:

Almohada: coixí.	Así: així.
Bajo: baix.	Bruja: bruixa.
Caja: caixa.	Pez: peix.
Queja: queixa.	Red: xarxa.

REcor dau, practica u el català, empra u-lo per escriure i per comunicar-vos, sinó totes les nocions gramaticals que estudeu no serviran per res.

Manuel Suàrez.

LVIA AFICIONADOS SUBCAMPEON DE MALLORCA

Con motivo de tal evento entrevista-
a su entrenador:

¿Cómo se llama y cuál es su historial?

Pedro Seguí Orfila. Nací en Mahón
27-7-52. Empecé a jugar a fútbol
Barcelona a los 14 años con los sales-
nos de Sarrià. Estuve un año en el
pañol juvenil y jugaba en la selección
calana de estudiantes; a los 17 años
ché por el Menorca, estuve 1 año. Despu-
un año en el Ferreries, volví al
norca 1 año más. Después jugué 4 años
el Alayor, 2 años más en el Isleño
era anteriormente el Menorca y
años en el Seislan que era antes el
hón y acabé a los 29 años en el Santa
argarita.

Como entrenador me inicié en el
islan donde jugaba y ayudaba a Galdona
entrenar y después en el Santa Margari-
donde ayudaba a Vicente Navarro.

Posibilidades de los aficionados del
LVIA en esta liguilla?

Tenemos algunas posibilidades, si
namos en casa. Yo creo que nos podemos
asificar pero es muy problemático,
que nuestra plantilla es corta y
nemos cuatro o cinco jugadores bastante
cados y no podemos echar mano del
imer equipo, ya que ellos se encuentran
la misma situación y por el contrario
nto el sporting Mahonés como el Portma-
juegan reforzados con algunos jugador-
de su primer equipo. No obstante
soy optimista y espero que con el
fuerzo de todos nos clasifiquemos.

¿Qué opinión le merece su plantilla?

La plantilla para mi gusto es algo
rta y nos falta un hombre gol, ahora
en esto pasa en casi todos los equipos,
obstante al ser tan corta y algunos
ner problemas de estudios, guardias,
abajos y lesiones muchos días hemos
tado entrenando casi en familia, enton-
s es muy difícil el hacer un plan
entrenamiento. Debemos trabajar sobre la

marcha y esto luego se nota negativamente
sobre el terreno de juego, los jugadores
deberían estar más mentalizados de que
para jugar el domingo los 90 minutos
disfrutando y dando espectáculo y poder
irse del campo con la cabeza alta que
nadie les pueda recriminar nada hay
que acudir a los entrenos, sacrificarse
y sufrir. Así se puede jugar al fútbol,
de otra manera no.

- Se quedará la temporada siguiente?

- Debo madurarlo. A mi me gusta entrenar,
y más a un grupo de chavales así, pero
hay algunos puntos que deberían quedar
muy claros antes de empezar la temporada.
Hay un buen plantel de muchachos y los
mimbres son buenos, pero para hacer
el cesto han de poner todos de su parte.
Así sí me quedaría. Por el contrario
no.

- Alguno de sus jugadores tiene posi-
bilidades de subir al primer equipo?

- Sinceramente, hoy para jugar el próxi-
mo domingo en 3ª y que no se notara
el cambio sólo hay uno o dos. Pero con
calidad y aptitudes suficientes entrando
en el equipo en la pretemporada hay
cinco o seis de los cuales al menos
tres o cuatro serían titulares, ahora
bien de estos chicos que yo no diré
los nombres, no se porque razón estaban
aburridos de fútbol fuera que se les
hayan hecho injusticias sea que no se
les haya dado confianza, quizás al ser
del propio Calvià les haya perjudicado.
Esto pasa en todos los equipos y lo
sé por experiencia. Se les pide más,
al encontrarlos cada día por el pueblo
nos parece que no son tan buenos como
los que vienen de fuera. Pero en muchos
casos no es así y es lástima porque
varios de ellos si se les levantara
la moral y se olvidaran viejas rencillas
quizás tontas y sin importancia se les
podría sacar mucho rendimiento.

- Desea añadir alguna cosa?

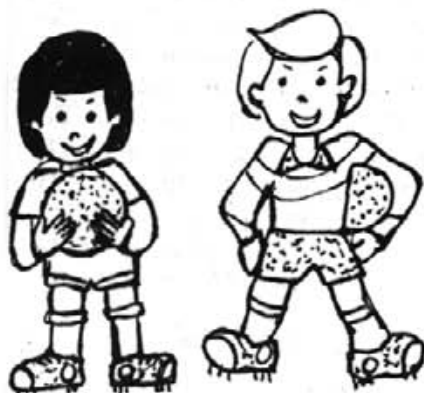
- Primero dar las gracias al pueblo
de Calvià en todos los niveles por la

buena acogida que han dado tanto a mi hermano Gigi en el primer equipo como a mi como entrenador, y que animen y apoyen a estos jugadores para que cojan de nuevo la onda del fútbol, luego se sentirán orgullosos de ellos. Por último que cada aficionado que vaya al fútbol al menos traiga a dos más que comprendan los errores y animen hasta la saciedad a los jugadores, tanto el primer, como sub-23, como juveniles, etc. El jugador se crece con aplausos, no con frialdad y crítica.

VEÏNATS

Plantilla del Costa de Calvià Aficionados

L'ESCOLA... A LA MAR CURS 1984-85

Es duran a terme uns cursets per donar a conèixer el món de la vela a tots els nins de Mallorca, els quals hi podran participar a través de les seves escoles o col.legis.

PATROCINA:
CONSELL INSULAR DE MALLORCA

COLLABORACIÓ TÈCNICA:
ESCOLA DE VELA CLUB NÀUTIC
"EL ARENAL"

La inscripció podrà fer-se a l'Escola de Vela Club Náutic "EL ARENAL" (C/ Miramar, s/n - S'ARENAL DE LLUCMAJOR - Tel: 264019 - 268950).

MAYOR, 49

TELF. 67 01 61

Drogueria y Ferrateria

CAMPOREX

C/ MAYOR 3 . CALVIÀ

RADIOGRAFIA DEPORTIVA Febrero 85

Aunque sea pecar de reiterativo debo empezar esta Radiografía, por lo que concierne al Costa de Calviá, repitiéndome en una frase que apareció en la del pasado mes de Enero: ¿Qué le pasa a la defensa?. Se está convirtiendo, de momento, en una de las más vulnerables del grupo, pues si nos atenemos a los números, solos somos "superados" por tres equipos, precisamente los tres últimos, que si están ahí, finalizado el mes de Febrero, será por algo. Per el Calviá situado en la mitad de la tabla, sin agobios, tranquilo, con tres positivos y a salvo, al parecer, de cualquier contratiempo, es paradójico ver como lo vapulean la mayoría de veces en sus salidas. Claro que, en contraste, y parece que en compensación su delantera es la segunda máxima realizadora, empatada con otros dos equipos. En goles a favor sólo somos superados por el líder, lo que explica, lógicamente, esta situación tranquila en mitad de la clasificación. De todas maneras, debemos congratularnos, pues en sus andaduras por la III División, nunca por estas fechas había tenido una situación tan boyante. Pero no me negareis que sin estas cosas amargas estaríamos mas satisfechos.

El Cade de Paguera ha finalizado este mes de febrero en cuarta posición, con nada menos que ocho positivos y a un puntos del segundo. Pero, ojo, que en esta categoría, del segundo clasificado al octavo, no hay más que tres puntos, lo que significa que, como siga así, hasta el final de liga no se podrá respirar tranquilo. Hay un paquete de ocho equipos que, excepto el líder, van muy igualados.

El que, al parecer, no tiene muchos problemas para hacerse con el título de campeón y ascender a superior categoría, es el Santa Ponça. Pero también hay que dar un toque de atención, pues los pegajosos Ferriolense y Marratxí

eSPORT -29-

no pierden comba y siguen tras el líder a tres y cuatro puntos respectivamente. Pero confiemos, y de hecho confiamos, en que acabará la liga a lo campeón tal como viene desarrollándola, y la temporada próxima lo veamos en primera Regional.

Que así lo veamos.

TROFEU A LA REGULARITAT

FEBRER 85

<u>Nombres</u>	<u>Partidos</u>	<u>Puntos</u>
Kubalita	23	40
2º Nico	25	40
3º Seguí	27	40
4º Fernando	20	36
5º Thomás	24	36
6º Varela	21	35
7º Xamena	20	29
8º Roca	22	29
9º P. Antonio	17	28
10º Venancio	20	27

C.D. CADE PAGUERA

	<u>Partidos</u>	<u>Puntos</u>
1º Mingorance	26	63
2º Martínez	23	46
3º Campos II	22	45
4º Enseñat	24	45
5º Rivera	22	40
6º González	18	38
7º Fernández	23	37
8º Mas	18	33
9º Cámara	15	32
10º Cazorla	17	32

Hasta 20 clasificados.

Al fin hemos conseguido obtener la puntuación de los jugadores del C.D. Santa Ponça, pues dado que los correspondientes del diario Última Hora no puntuaban en la categoría en la cual milita este equipo, estábamos a expensas de que los directivos del club nos la remitieran, como así han hecho. Puntuación, justo es decirlo, que han confeccionado los mentados directivos a tenor de los méritos de cada jugador. Esta puntuación comprende desde principio de liga hasta el mes de Febrero, inclusive.

C.D. SANTA PONÇA

	Partidos	Puntos
1º M. Martínez	21	52
2º Carmelo	21	42
3º Javi	21	41
4º Mairata	19	41
5º Eric	21	38
6º Serra	20	37
7º De la Cruz	19	36
8º Alvaro	20	34
9º Salas	18	33
10º Mena	12	27

Hasta 17 clasificados.

"la Caixa"
a les escoles

U.N.I.R.

PESCADOS PUERTO DE POLLENÇA

C/ CA NA CUÓ 4. CALVIÀ . TNO: 67-02-06

-30-

Tercera División

MALLORCA AT.	26	17	6	3	56	15	40	*16
At. Baleares	26	17	4	5	37	17	30	*14
Murcia	26	14	9	3	33	14	37	*9
Constancia	26	13	5	8	39	23	31	*5
Portomasá	26	13	5	8	41	27	31	*5
Elvira	26	12	7	7	41	29	31	*5
Hospitalet	26	11	8	7	38	35	30	*4
Bala	26	10	9	7	32	26	29	*3
Sp. Moaña	26	9	10	7	31	30	28	*2
Ferrol	26	10	7	9	35	31	27	-1
Costa de Calvià	26	12	3	11	41	41	27	*3
Alcor	26	8	10	8	28	26	26	
Alaró	26	9	5	12	33	41	23	-3
Magnusson	26	8	6	12	30	35	22	-6
At. Castellet	26	9	3	14	21	32	21	-1
Felicitat	26	8	5	13	28	40	21	-7
Porto Cristo	26	7	6	13	24	36	20	-10
Arià	26	5	5	16	24	49	15	-11
Porreres	26	5	5	16	21	46	15	-9
Xàtiva	26	2	4	20	14	51	8	-18

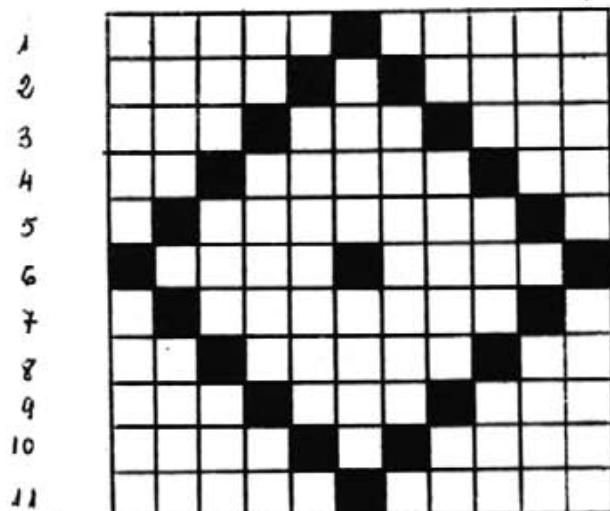
Regional Preferente

SANTANYI	26	16	7	3	51	25	39	*13
Sóller	26	15	5	6	59	20	35	*11
Cardener	26	15	5	6	55	23	35	*7
Costa Figuera	26	14	6	6	53	35	34	*8
R. Victoria	26	15	4	7	50	38	34	*8
Montuiri	26	14	5	7	47	31	33	*7
Esportiu	26	14	5	7	49	34	33	*7
Andorra	26	12	8	6	42	31	32	*6
Campan	26	10	8	8	29	24	28	*2
Escoler	26	9	5	12	32	45	23	-1
Bisnolles	26	7	6	13	31	40	20	-6
Pollença	26	5	10	11	23	41	20	-4
Cultural	26	7	6	13	23	46	20	-8
Llorenç	26	6	7	13	32	43	19	-9
Ses Salines	26	9	2	15	42	59	18	-6
España	26	4	10	12	26	45	10	-10
Arenal	26	4	7	15	29	54	15	-11
Ca'n Picafort	26	1	8	17	19	58	10	-16

Segunda Regional

SANTA PONÇA	21	17	3	1	72	9	37	*15
Ferrolense	21	16	2	3	57	20	34	*14
Murcia	21	14	5	2	60	17	33	*13
Castellón	21	11	5	5	44	24	27	*5
Colerense	21	12	3	6	33	25	27	*5
Sant Bernat	21	11	3	7	37	23	25	*3
Conell	21	11	3	7	40	40	25	*5
Pis de Na Tena	21	9	4	8	38	37	22	
Pollença	21	8	4	9	22	28	20	-2
Llombes	21	8	2	11	24	35	18	-2
Brasile	21	6	5	10	41	56	17	-3
Santa Maria	21	5	7	9	18	37	17	-3
Ca'n Conca	21	6	2	13	33	46	14	-6
San Jaime	20	5	3	12	22	33	13	-7
Molinar	20	5	3	12	24	43	13	-7
At. Llubí	21	3	7	11	19	45	13	-9
At. Vivero	21	5	2	14	23	42	12	-10
At. Victoria	21	3	3	15	21	68	9	-11

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

PASATEMPOS

J. Suárez.

HORIZONTALES: 1.-Político y general argentino (1.821-1.906).Tendencia morbosa instintiva, transtorno mental. 2.-Permite el paso por una puerta que estaba cerrada.Cincuenta.Bóvido de largos cuernos y giba de grasa. 3.-Cincuenta y dos.Hermana, religiosa.Tejido de malla amplia, muy ligero. 4.-Tratamiento militar.Faltan a los preceptos divinos.Siglas comerciales. 5.-Vocal.Bóveda subterránea para fines sepulcrales.Consonante. 6.-Cure de una enfermedad.Al revés, rumiante muy parecido al ciervo. 7.-Cien.Al revés, piensas, meditas.Vocal. 8.-Virtud teológica, al revés.Componen poesías.Pronombre personal. 9.-Perro.Al revés, nave.Quiere. 10.-Al revés, vine al mundo.Que tiene dignidad o analogía. 11.-Monjes del Tíbet.Cerro aislado.

VERTICALES: 1.-Hierba velluda, muy útil contra catarros.Político inglés (1.864-1.958), premio Nóble de la Paz en 1.937. 2.-Ave ciconiforme de países tropicales. Consonante.Cuchillo corvo y muy grande. 3.-Prefijo que significa tres.Haces.Al revés, isla británica. 4.-Nota musical.Lugar poblado de pinos.Repetido, canción de cuna. 5.-Vocal.Entierro.Consonante. 6.-Orate, ido.Masa de hierro magnetizado. 7.-Mil.Al revés, ir en una embarcación.Vocal. 8.-Al revés, negación.Venir al mundo, al revés.Símbolo del tantalio, al revés. 9.-En mallorquín, nieto.Al revés, cantop de la clueca: Asociación de Futbolistas Españoles. 10.-Trepé, al revés.Vocal.Título árabe. 11.-Salas donde se imparten clases.Perro grande de pelo corto.

SOLUCIONES AL NUMERO ANTERIOR

HORIZONTALES: 1.-Canon.Manes. 2.-Anís.C.Mono. 3.-Lar.Gas.Son. 4.-Is.Tales. Pa. 5.-Z.Pilotar, R. 6.-Mero.Ebro. 7.-P.Zapador.H. 8.-Ac.Sanar.Po. 9.-Ter.Ric. Lar. 10.-Aloe.S.Pina. 11.-Nones.Simas.

|||

cerrajería

A. SOTOMAYOR

|||

es ferrer

des poble.

C.BON BL. Nº2 -CALVIA- MALLORCA

JOAN SALVA

construccions

calvià

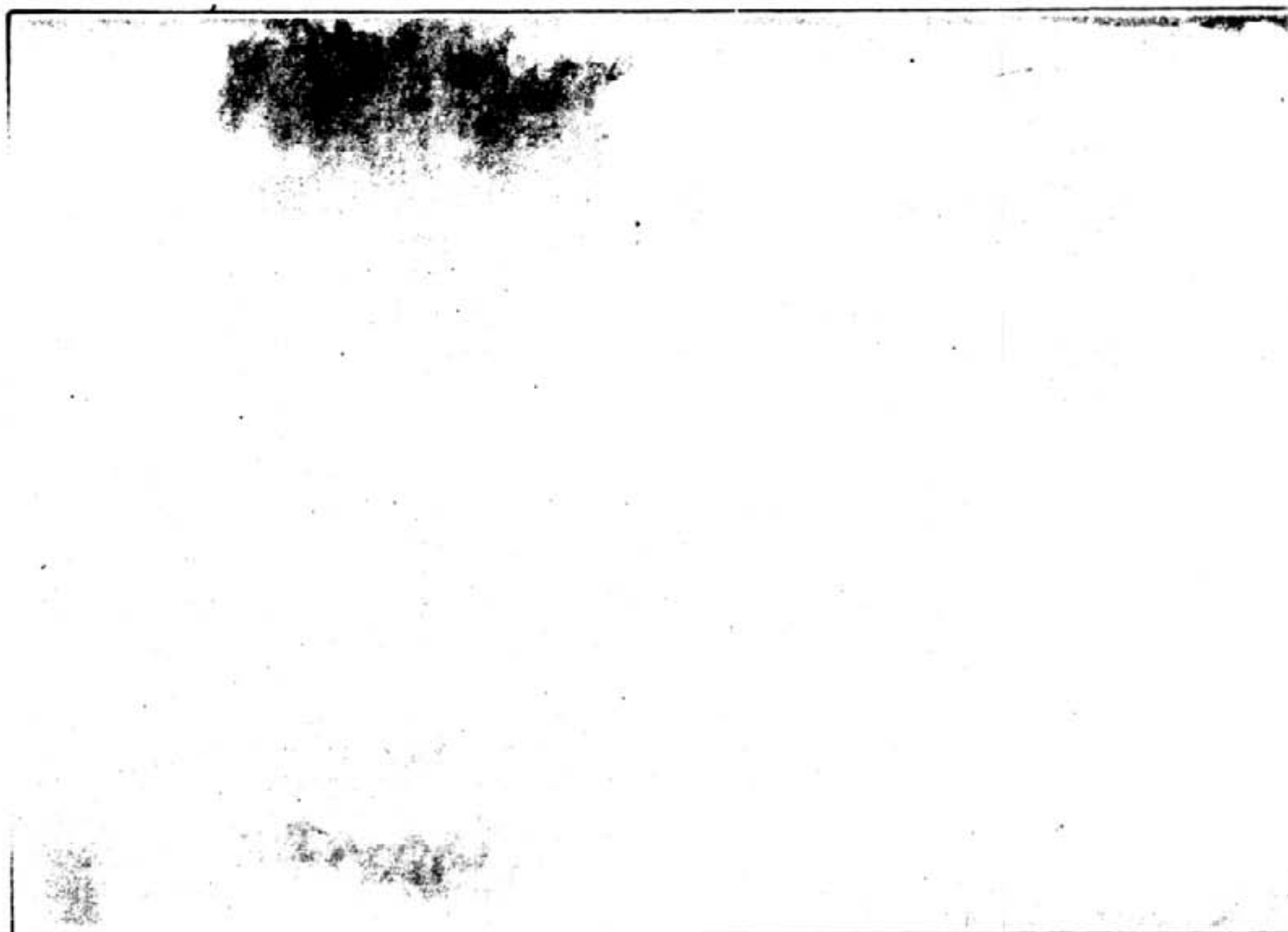
Palmer

Pinturas y Decoración

Decoración
IMITACIONES
PAPELES PINTADOS
BARNICES
LACADOS
MOQUETAS

C/da Serral, 36. Telf. 67 04 73.

SALA DE EXPOSICIONES CAJA DE AHORRO CALVIA

PROMOCION CULTURAL

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

EXPOSICION DE OLEOS, PASTELES Y ACUARELAS

Jaime Cañellas

Del 2 al 12 Marzo 1985